

CLICK OR TAP HERE TO ENTER TEXT.

Click or tap here to enter text.

1.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 1 kap. 2 § 5 mom. och 15 § 2 mom., 8 kap. 1 § 5 mom., 10 kap. 6 a § och 11 kap. 11 § och 19 kap. 8 och 9 §,

ändras 1 kap. 4 a § 1 mom. 3 och 5 punkten, 15 § 1 mom., 4 kap. 3 §, rubriken för 5 kap., 5 kap. 2 § 1 mom., 13 § 1 och 3 mom., 6 kap. 2 § 1 mom., rubriken för 6 kap. 4 §, 7 kap. 1 och 3 mom., 8 kap. 1 § 2 mom., 3 § 1 mom., 11 § 1 mom., 12 § 1 mom., 8 a kap. 4 § 2 mom., 9 kap. 15 § och 16 § 1 mom., 10 kap. 3 § 4—7 mom., 4 § 6 §, 8 § 6 mom., 9 och 10 §, 11 kap. 2 §, 3 § 1 och 2 mom., 5 a § 2 mom., 6 §, rubriken för 8 § och 8 § 1 mom., 9 § 4 mom., 10 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 12 § 1 mom. 1 punkten, 13 § 1—3 mom. 15 kap. 11 § 5 mom. och 13 § 2—3 mom., 17 kap. 3 § 5 mom., rubriken för 18 kap. 8 §, 13 § 1 mom. och 21 kap. 1 § 2 mom.,

av dem 1 kap. 4 a § sådan den lyder i lag 866/2008 samt 8 a kap. 4 § 2 mom. och 11 kap. 5 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014,

fögs till 1 kap. 4 a § 1 mom. en ny 6 punkt, 7 § ett nytt 5 mom., till 2 kap. en ny 5 §, till lagen ett nytt 2 a kap. (nya 1—4 §), till 6 kap. 2 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 6 kap. en ny 4 a §, till 7 kap. 2 § ett nytt 6 mom., till 7 kap. en ny 6 a §, till 8 kap. 1 § nya 3 och 4 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 5 och 6 mom. och 6 och 7 mom. 7 och 8 mom., till 8 kap. en ny 1 a §, till 11 § ett nytt 2 mom., till 12 ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 16 § 1 mom. en ny 4 punkt, till 10 kap nya 1 a §, 4 a—e § och 10 a—b §, till 11 kap. nya 5 b och 6 a—6 d §, till 10 § 1 mom. nya 12—14 punkter, till 15 kap. 13 § ett nytt 4 mom., varvid de nuvarande 4—5 mom. blir 5—6 mom., samt till 18 kap. 8 § ett nytt 3 mom.,

sådant det lyder i lag 866/2018, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 a §

Den ordning i vilken ett kreditinstituts borgenärer ska få betalning

Vid ett kreditinstituts konkurs, med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992),

3) har myndigheternas kostnader för användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter förmånsrätt i förhållande till de fordringar som avses i 2 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning,

5) kan det avtalas om den inbördes förmånsrätten mellan fordringar enligt 6 § 1 mom. 3 punkten i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning och om den inbördes förmånsrätten mellan fordringar enligt 4 punkten i den paragrafen,

6) har fordringar som hänförs till kapitalbasen sämre förmånsrätt än fordringar som inte hänförs till kapitalbasen.

7 §

Kreditinstitut

Med globalt systemviktigt institut avses ett institut enligt definitionen i artikel 4.1 133 i EU:s tillsynsförordning.

15 §

Holdingföretag

Med holdingföretag avses i denna lag ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 20 i EU:s tillsynsförordning och ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1 21 i den förordningen.

2 kap.

Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning hos allmänheten

5 §

Skyldighet att bilda en underkoncern

Ett dotterkreditinstitut inom EES-området till ett moderföretag i ett tredjeland får bedriva kreditinstitutsverksamhet förutsatt att de kreditinstitut och värdepappersföretag som är dotterföretag inom EES-området bildar en underkoncern.

Det villkor som anges i 1 mom. tillämpas när

1) ett moderföretag i ett tredjeland har två eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag inom EES-området som hör till samma koncern, och

2) det sammanlagda balansräkningsvärdet och de förvaltade medlen för kreditinstitut och värdepappersföretag inom EES-området samt filialer inom EES-området till kreditinstitut och värdepappersföretag i ett tredjeland vilka tillhör samma koncern uppgår till minst 40 miljarder euro.

De kreditinstitut och värdepappersföretag inom EES-området som avses i 1 mom. kan med avvikelse från 1 mom. med den behöriga tillsynsmyndighetens tillstånd bilda två parallella underkoncerner, om bildandet av en underkoncern

1) skulle strida mot lagstiftning eller myndighetsföreskrifter som ska tillämpas på moderföretaget i ett tredjeland, eller

2) enligt den behöriga resolutionsmyndighetens bedömning skulle försämra resolutionsförfarandena effektivitet jämfört med två separata underkoncerner.

Ett intermediärt moderföretag i en underkoncern ska vara ett kreditinstitut eller ett holdingföretag med koncession enligt 2 a kap. med säte inom EES-området. Ett värdepappersföretag ska också vara intermediärt företag om inget av dess dotterföretag är ett kreditinstitut.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om kreditinstitut enligt 1 mom. som omfattas av Europeiska bankmyndighetens tillsyn i enlighet med artikel 21b.6 i kreditinstitutsdirektivet.

2 a kap.

Koncessionsplikt för holdingföretag

1 §

Koncessionsplikt för holdingföretag

Holdingföretag enligt 1 kap. 15 § i denna lag och intermediära företag enligt 2 kap. 5 §, som inte är kreditinstitut eller värdepappersföretag, ska ansöka om koncession enligt detta kapitel för sin verksamhet hos Finansinspektionen.

Holdingföretag enligt 1 kap. 15 § i denna lag kan dock ansöka om bekräftelse hos Finansinspektionen av att koncession enligt 1 mom. inte behövs. Holdingföretaget ska då uppfylla följande villkor:

1) ett finansiellt holdingföretags huvudsakliga verksamhet är att förvärva ägarandelar i dotterföretag, eller ett blandat finansiellt holdingföretags huvudsakliga verksamhet är i fråga om kreditinstitut eller finansiella institut att förvärva ägarandelar i dotterföretag,

2) holdingföretaget har inte definierats som en resolutionsenhet enligt den resolutionsstrategi som resolutionsmyndigheten fastställt,

3) ett kreditinstitut som är holdingföretagets dotterföretag har utsetts att svara för att kraven på grupp nivå uppfylls,

4) holdingföretaget är inte med och fattar administrativa, operativa eller finansiella beslut som berör dotterföretag som är kreditinstitut, och

5) det finns inget hinder för en effektiv grupp baserad tillsyn.

Om holdingföretaget samtidigt är anmälningsskyldigt för förvärv av andelar eller aktier enligt 3 kap. i denna lag, avbryts den behandlingstid på 60 vardagar som avses i 32 b § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen till den del den överstiger 20 vardagar tills koncessionsbehandlingen enligt detta kapitel har slutförts.

Närmare bestämmelser om koncessionsförfarandet och de utredningar som ska åtfölja ansökan får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2 §

Förutsättningar för beviljande av koncession för holdingföretag

Ett holdingföretag ska beviljas koncession, om det utifrån den erhållna utredningen kan säkerställas att

1) den finansiella företagsgruppens organisation är tillräcklig för att säkerställa att de krav på grupp nivå som ställs i denna lag och EU:s tillsynsförordning iakttas,

2) gruppens struktur utgör inget hinder för en effektiv tillsyn över de kreditinstitut som ingår i den,

3) holdingföretagets ledning och ägare uppfyller kraven i denna lag.

Finansinspektionen ska besluta om koncession inom fyra månader från mottagandet av koncessionsansökan eller, om ansökan är bristfällig, från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken.

3 §

Tillsyn över tillståndsvillkoren

Finansinspektionen ska regelbundet följa om holdingföretaget uppfyller villkoren i 1 § 2 mom. eller 2 §. Om holdingföretaget inte uppfyller villkoren, får Finansinspektionen vidta åtgärder

som föreskrivs i 11 kap. i denna lag eller i 3 och 4 kap. i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen får också tillfälligt utse ett annat holdingföretag eller ett annat kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen att svara för att kraven på gruppnivå uppfylls.

Holdingföretaget ska tillstålla Finansinspektionen de uppgifter som behövs för tillsynen. Närmare bestämmelser om inlämnandet av uppgifter får utfärdas genom förordning av finansministeriet.

4 §

Bestämmelser som ska tillämpas på holdingföretag

Bestämmelserna om kreditinstitut i denna lag och EU:s tillsynsförordning tillämpas också i fråga om de krav på gruppnivå som ställs på ett holdingföretag med koncession enligt 1 § som är moderföretag i en finansiell företagsgrupp och på ett kreditinstitut eller ett annat holdingföretag som utsetts i enlighet med 3 § 1 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på centralinstitutet för inlåningsbanker enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010).

4 kap.

Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet

3 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Koncession ska beviljas om det på basis av den information som kommit in kan säkerställas att kreditinstitutets ägare och grundare uppfyller de krav som föreskrivs i 4 § och ledningen de krav som föreskrivs i 7 kap. 2, 4 och 5 § och att kreditinstitutet uppfyller kraven enligt 5 kap., 7 kap. 1 §, 8 kap. 3 § samt 9 och 10 kap. i fråga om verksamhet.

Koncession kan beviljas också för ett nytt kreditinstitut innan det registreras.

5 kap.

Allmänna förutsättningar för affärsverksamhet

2 §

Affärsverksamhet som är tillåten för kreditföretag

Kreditföretag får bedriva affärsverksamhet enligt 1 § 1 och 2 mom. i detta kapitel men inte inlåning från allmänheten. Kreditföretag får från allmänheten ta emot andra medel som ska återbetalas på anfordran än insättningar endast i samband med tillhandahållande av betaltjänster och utgivning av elektroniska pengar. Kreditföretag får bedriva hypoteksbanksverksamhet. Bestämmelser om hypoteksbanksverksamhet finns i lagen om hypoteksbanksverksamhet.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför EES

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag, en sådan AIF-förvaltare eller ett sådant försäkringsbolag, eller ett med dessa jämförbart företag, som har säte i en stat utanför EES, om inte företaget eller kreditinstitutet på förhand har anmält detta till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om det anmälningsförfarande som ska iakttas vid förvärv av bestämmande inflytande enligt 1 mom.

6 kap.

Filialetablering, tillhandahållande av tjänster samt flyttning av säte till utlandet

2 §

Filialetablering i en stat utanför EES

Ett kreditinstitut som har för avsikt att etablera en filial i en stat utanför EES ska hos Finansinspektionen ansöka om etableringstillstånd. Tillståndets beslut ska fattas inom 12 månader från mottagandet av ansökan.

Tillståndet ska beviljas om tillräcklig tillsyn över filialen kan ordnas och om filialetableringen, med beaktande av kreditinstitutets administration och finansiella ställning, inte är ägnad att äventyra kreditinstitutets verksamhet. Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att förena tillståndet med sådana begränsningar och villkor i fråga om filialens verksamhet som behövs för tillsynen.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndsansökan.

4 §

Tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat

4 a §

Tillhandahållande av tjänster i ett tredjeland

Ett kreditinstitut som planerar att tillhandahålla tjänster enligt 5 kap. 1 § 1 mom. i ett tredjeland utan att etablera en filial där, ska i god tid på förhand anmäla till Finansinspektionen vilka tjänster eller vilken verksamhet det kommer att tillhandahålla samt i vilken stat och hur de tillhandahålls. Anmälan ska också göras om dessa uppgifter ändras.

Finansinspektionen kan inom en månad från mottagandet av en anmälan enligt 1 mom. förbjuda tillhandahållandet av tjänster i ett tredjeland av vägande skäl.

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

2 §

Krav som gäller styrelsens sammansättning och arbete

Ett kreditinstitutets styrelse ska som helhet ha med tanke på dess uppgifter tillräckliga kunskaper och erfarenheter på basis av vilka styrelsen förstår kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. Styrelsens sammansättning ska företräda tillräckligt brett kunnande med avseende på kreditinstitutets affärsverksamhet och de risker som är förenade med verksamheten. Kreditinstitutet ska använda tillräckliga resurser för att introducera styrelsemedlemmarna i uppdraget.

3 §

Nomineringskommitté

Trots det som föreskrivs i denna paragraf får ett kreditinstitut fördela de uppgifter som föreskrivs i 2—4 mom. på två separata kommittéer.

6 a §

Underlåtenhet att uppfylla krav på kreditinstitutets ledning

Kreditinstitutet ska säkerställa att styrelsens sammansättning uppfyller kraven enligt 2 § och att de som hör till ledningen uppfyller kraven enligt 4 och 5 §.

Om någon som hör till ledningen inte uppfyller kompetenskraven enligt 4 § eller tidsdispositionskraven enligt 5 §, ska kreditinstitutet ordna behövlig introduktion eller förutsätta att kompetensen påvisas genom tilläggsutbildning eller att åtgärder vidtas för att säkerställa tillräcklig tidsdisposition. När kreditinstitutet får information om en omständighet som kan vara av betydelse för en sådan persons tillförlighet som tillhör ledningen, ska kreditinstitutet utan dröjsmål bedöma huruvida personen i fråga uppfyller tillförlighetskraven enligt 4 §.

Om kreditinstitutets styrelse inte uppfyller kraven på sammansättning och arbete enligt 2 §, ska styrelsen utan dröjsmål företa ändringar i organiseringen av styrelsens arbete eller vidta åtgärder för att bereda val till styrelsen så att styrelsen som helhet uppfyller kraven.

Om kreditinstitutet eller någon som hör till dess ledning underlåter att på Finansinspektionens uppmaning vidta åtgärder som avses i 2 mom., åtgärderna visar sig vara otillräckliga eller dessa åtgärder är uppenbart otillräckliga eller onödiga på grund av ärendets natur, kan Finansinspektionen genom sitt beslut bestämma att en person som hör till kreditinstitutets ledning ska entledigas, om personen i fråga inte uppfyller de krav på kreditinstitutets lednings tillförlighet och kompetens som ställs i 4 §. På överklagande och verkställighet av beslut tillämpas 73 § 1 och 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

8 kap.

Ersättningar

1 §

Tillämpning av bestämmelserna

Detta kapitel 11 och 12 § ska tillämpas endast på ersättningssystem för personer vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil. Till denna personkategori hör åtminstone

- 1) personer som hör till kreditinstitutets ledning,
- 2) personer som sköter ledande uppgifter inom kreditinstitutets interna kontrollfunktioner som avses i 6 § eller i en affärsenhet som är väsentlig för kreditinstitutet,
- 3) andra personer som arbetar i kreditinstitutets affärsenheter och vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på affärsenhetens riskprofil och vars sammanlagda ersättningar uppgår till minst 500 000 euro om året och minst det totala beloppet av den genomsnittliga ersättningen till en person som avses i 1 punkten.

Närmare bestämmelser om de personer som avses i 2 mom., vars yrkesutövning har väsentlig inverkan på kreditinstitutets riskprofil, ingår i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

Detta kapitel 11 och 12 § ska inte tillämpas på

- 1) ett kreditinstitut som inte är ett stort institut enligt artikel 4.1 146 i EU:s tillsynsförordning och vars genomsnittliga balansräkning är högst fem miljarder euro beräknad som ett medelvärde för de fyra räkenskapsperioder som föregick den pågående räkenskapsperioden, eller
- 2) en sådan ersättningstagare vars rörliga ersättningar på årsnivå är högst 50 000 euro och utgör högst en tredjedel av ersättningstagarens sammanlagda årliga ersättningar.

1 a §

Tillämpning av bestämmelserna på företag som hör till en koncern eller en finansiell företagsgrupp

Vad som i detta kapitel föreskrivs om kreditinstitut ska tillämpas också på moderföretaget till ett kreditinstituts finansiella företagsgrupp och på övriga företag som hör till dess finansiella företagsgrupp samt på en sammanslutning av inlåningsbanker och dess centralinstitut, med undantag av ett företag inom EES-området vars ersättningar omfattas av annan lagstiftning eller ett företag i motsvarande ställning som är etablerat i ett tredjeland.

Trots 1 mom. ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på ersättningar till personer i positioner som avses i 1 § 2 mom. i företag som hör till samma koncern som ett kreditinstitut eller en sammanslutning av inlåningsbanker, om

- 1) företaget är ett fondbolag eller fondföretag,
- 2) företaget tillhandahåller investeringstjänster i form av värdepappersuppdrag som utförs för kunders räkning, handel för egen räkning, kapitalförvaltningstjänster eller ordnande av emission, eller
- 3) personens verksamhet har på grund av personens ställning direkt inverkan på de kreditinstituts riskprofil eller affärsverksamhet som ingår i koncernen eller sammanslutningen.

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Kreditinstitutets ersättningssystem ska vara förenliga med institutets och dess finansiella företagsgrupps affärsstrategi, mål och värderingar samt motsvara institutets och dess finansiella företagsgrupps intressen på lång sikt. Systemen ska också vara förenliga med och främja en god och effektiv riskhantering inom institutet och dess finansiella företagsgrupp. Ersättningssystemen ska vara könsneutrala.

11 §

Uppskjuten betalning av rörliga ersättningar

En betydande del, som uppgår till minst 40 procent av den beslutade totala rörliga ersättningen ska skjutas upp och betalas tidigast 4—5 år efter det att förtjänstperioden upphört. Då den uppskovsperiod som avses ovan bestäms ska kreditinstitutet beakta sin affärsverksamhetscykel, affärsverksamhetens natur, riskerna samt ersättningstagarens arbetsuppgifter och ansvar. På den som hör till kreditinstitutets ledning tillämpas dock en minimitid på fem år efter det att förtjänstperioden upphört.

Om den rörliga ersättningen utgör en särskilt stor andel av det totala beloppet av den fasta och den rörliga ersättningen, ska minst 60 procent av den rörliga ersättningen skjutas upp på motsvarande sätt. Om uppskjuten ersättning betalas i flera poster med olika uppskovsperioder, kan ersättningstagaren få rätt till det totala beloppet av uppskjuten ersättning tidigast pro rata inom ramen för den övergripande uppskovsperioden.

12 §

Betalning av rörliga ersättningar i annan form än pengar och fastställande av väntetiden

Minst hälften av en bestämd rörlig ersättning ska betalas på annat sätt än kontant. För ändamålet ska på ett balanserat sätt användas

1) aktier, andelar eller motsvarande ägarandelar eller aktierelaterade instrument eller andra motsvarande, och

2) i mån av möjlighet andra finansiella instrument som avses i artikel 52 eller artikel 63 i EU:s tillsynsförordning eller andra instrument som till fullo kan konverteras till kärnprimärkapital eller beträffande vilka kapitalbeloppets bokföringsvärde kan nedskrivas, och där man i vardera fallet på behörigt sätt beaktar det aktuella kreditinstitutets kreditvärdighet och som lämpar sig att användas för rörliga ersättningar.

Bestämmelser om finansiella instrument som kan användas för att betala rörliga ersättningar enligt 1 mom. 2 punkten ingår i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut.

16 §

Finansinspektionens uppgifter vid övervakningen av ersättningssystem

Finansinspektionen ska följa utvecklingen av kreditinstitutens ersättningssystem och praxis samt överlämna information om ersättningarna till Europeiska bankmyndigheten i den form

som denna bestämmer. Finansinspektionen ska avkräva tillsynsobjekten förutom information enligt artikel 450 i EU:s tillsynsförordning, uppgifter om

- 1) antalet personer till vilka kreditinstitutet i löner och ersättning har betalat ut minst 1 miljon euro per räkenskapsperiod,
- 2) personernas sysslobeskrivning samt inom vilket affärsområde de arbetar,
- 3) uppdelning av en ersättning i en fast och rörlig del och villkoren för uppskov med ersättningen samt de övriga centrala uppgifterna om de ersättningssystem som personerna hör till,
- 4) löneskillnader mellan könen.

8 a kap.

Återhämtningsplan

4 §

Återhämtningsplanens indikatorer och genomförandet av planen

Kreditinstitutet ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen då de bedömningsgrunder som avses i 1 mom. är uppfyllda, om inte något annat följer av 3 mom. Kreditinstitutet ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om vilka åtgärder det beslutar att vidta.

9 kap.

Riskhantering

15 §

Ränterisken i den finansiella balansräkningen

Ett kreditinstitut ska använda en internmetod eller en schablonmetod för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för risker i anslutning till värderingen av kapitalet samt netto-ränteintäkterna i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen kan besluta att ett kreditinstitut ska använda en schablonmetod, om de risker som nämns i detta moment inte kan utvärderas tillräckligt med den internmetod som kreditinstitutet använder.

Ett litet och icke-komplext institut enligt definitionen i artikel 4.1 145 i EU:s tillsynsförordning får med avvikelse från 1 mom. använda en förenklad schablonmetod. Genom beslut av Finansinspektionen ska ett sådant kreditinstitut använda schablonmetoden, om den förenklade schablonmetoden är otillräcklig för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen.

Kreditinstitutet ska dessutom utvärdera och övervaka de risker i anslutning till värderingen av kapitalet samt nettoränteintäkterna i den finansiella balansräkningen som följer av potentiella förändringar i kreditspreadar.

Närmare bestämmelser om den schablonmetod och förenklade schablonmetod som avses i denna paragraf ingår i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens beslut.

16 §

Operativ risk

Ett kreditinstitut ska införa metoder för att identifiera, utvärdera och hantera exponeringen för operativa risker. Institutet ska ha beredskap åtminstone för modellrisk, risker i anslutning till utläggande på entreprenad och för extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet. Institutet ska tydligt ange vad det betraktar som operativa risker. Det ska ha skriftliga riktlinjer och processer för hantering av operativa risker.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

1 a §

Det inbördes förhållandet mellan kapitalbaskraven

Ett kreditinstitut ska täcka de kapitalkrav som gäller kapitalbasen i följande ordning:

- 1) de kapitalkrav som avses i artikel 92.1a—c i EU:s tillsynsförordning,
- 2) buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 §,
- 3) de buffertkrav som ska beräknas för det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom.

Den kapitalbas och den konsoliderade kapitalbas som ska räknas med i de krav som avses i 1 mom. får inte samtidigt räknas med för att täcka mer än det krav som avses i en punkt åt gången. Den nämnda kapitalbasen får inte heller samtidigt räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet enligt 3 § 2 mom., det krav som avses i artiklarna 92a och 92b i EU:s tillsynsförordning eller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a—c § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.

Utöver det som föreskrivs i denna paragraf får ett kreditinstitut täcka den riktgivande tilläggs-kapitalrekommendation som avses i 11 kap. 6 a § med sådan kapitalbas som inte har använts för att uppfylla kraven enligt 1 mom.

3 §

Buffertbelopp

En kontracyklisk kapitalbuffert ska bestämmas med iakttagande av 4, 5 och 6 §. Bufferten får utgöra högst 2,5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, om inte något annat följer av 6 §.

Systemriskbuffertkrav ska bestämmas med iakttagande av 4 a—c §. En buffert enligt detta moment får utgöra högst 5 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för det yttersta finländska moderbolaget i kreditinstitutets finansiella företagsgrupp eller för sammanslutningen av inlåningsbanker eller, till den del som buffertkravet baserar sig på en eller flera riskkoncentrationer som avses i 6 b §, sammanlagt högst 10 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för deras balansposter och poster utanför balansräkningen. De sammanlagda buffertkraven enligt detta moment får dock utgöra högst 5 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp på gruppnivå.

Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut ska bestämmas med iakttagande av 7 och 9 §. Buffertkravet för ett globalt systemviktigt institut får utgöra högst [3,5] procent.

Buffertkravet för andra systemviktiga institut ska bestämmas med iakttagande av 8 och 9 §. Buffertkravet för andra systemviktiga institut får vara högst 3,0 procent av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp.

Vad som föreskrivs i detta kapitel gäller också konsoliderade buffertkrav. Vad som i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade minimikapitalkrav, gäller också kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade fasta kapitalkrav, konsoliderade systemriskbuffertkrav och konsoliderade rörliga kapitalkrav samt sådana konsoliderade buffertkrav för andra systemviktiga institut som avses i 8 §. I 7 § föreskrivs om kreditinstituts skyldighet att uppfylla konsoliderade buffertkrav för globalt systemviktiga institut.

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav

Finansinspektionen ställer kontracykliska buffertkrav.

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet kvartalsvis bedöma om det finns anledning att ställa ett kontracykliskt buffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom tre kalendermånader efter utgången av varje kvartal.

Finansinspektionen ska dessutom utan dröjsmål ta upp ärenden som gäller ställande eller ändring av buffertkrav, om finansministeriet eller Finlands Bank kräver det eller om Europeiska systemrisknämnden har gett en rekommendation eller varning som är relevant för Finlands finansmarknad.

Finansinspektionen ska innan buffertkravet fastställs samråda med finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank samt vid behov med Europeiska systemrisknämnden och Europeiska kommissionen.

Ett i denna paragraf avsett buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beslutar om en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. Ett beslut om att sänka eller slopa ett buffertkrav träder i kraft omedelbart. Ett buffertkrav kan ställas med 0,25 procentenheters noggrannhet.

Utöver vad som föreskrivs om beslutsmotivering någon annanstans i lag ska av ett beslut som avses i denna paragraf framgå hur länge det är i kraft, buffertkravets belopp och det sammanlagda buffertkravets belopp samt om beloppen eventuellt ändrats sedan det föregående beslutet, eventuella särskilda skäl för att ikraftträdandet av ändringen tidigarelagts samt andra behövliga uppgifter. Av motiveringen ska dessutom framgå de omständigheter som ligger till grund för att villkoren för ställande av buffertkravet anses vara uppfyllda samt en utredning om buffertkravens inriktning.

Utöver vad som föreskrivs om delgivning av beslut någon annanstans i lag ska Finansinspektionen på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i denna paragraf.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till beslut som avses i denna paragraf samt om offentliggörande av besluten.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger de buffertkrav som bestämts i enlighet med denna paragraf.

4 a §

Fastställande av systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen ställer systemriskbuffertkrav.

Finansinspektionen ska i samråd med finansministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet minst vartannat år bedöma om det finns anledning att ställa ett systemriskbuffertkrav eller att ändra eller hålla i kraft gällande krav. Beslut om saken ska fattas inom sex kalendermånader efter utgången av varje år.

På behandlingen av ärenden, samrådsförfarandet samt ikraftträdandet av, uppgifterna i samt delgivningen och offentliggörandet av beslut som gäller det buffertkrav som avses i denna paragraf tillämpas 4 § 3—7 mom. Med avvikelse från 4 § 5 mom. får ett buffertkrav som avses i denna paragraf ställas med 0,5 procentenheters noggrannhet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beräkning av buffertkravet och fastställande av nivån på det samt om offentliggörande av beslutet.

I SSM-förordningen föreskrivs om ECB:s rätt att fastställa buffertkrav som överstiger de buffertkrav som bestämts i enlighet med denna paragraf.

4 b §

Grunderna för fastställande av systemriskbuffertkrav

Grunden för fastställande av ett systemriskbuffertkrav är att förhindra och minska risker som inverkar negativt på det finansiella systemets stabila funktion eller realekonomin.

Ett systemriskbuffertkrav kan ställas om

1) den risk som utgörs av långsiktiga faktorer som är oberoende av konjunkturväxlingar eller faktorer som hotar det finansiella systemet eller den totala ekonomin kräver ett större kapitalbehov,

2) den risk som avses i 1 punkten hotar eller kan hota det finansiella systemets störningsfria funktion och stabilitet i Finland,

3) ställande av buffertkravet har endast ringa negativa effekter på de finansiella systemens funktion i andra länder, och

4) de risker som avses i denna paragraf är inte redan täckta med andra buffertkrav.

Finansinspektionen ska vid fastställandet av buffertkravet beakta

1) kreditinstitutssektorns riskkoncentrationer när det gäller utlåning, upplåning och andra centrala bankfunktioner,

2) inhemska kreditinstituts inbördes kopplingar när det gäller kreditgivning, betalningsförmedling och andra bankfunktioner som är viktiga med tanke på den finansiella stabiliteten,

3) kreditinstitutssektorns kopplingar till utländska banksystem och finansiella system, centrala motparter och andra aktörer på finansmarknaden,

4) kreditinstitutssektorns kopplingar till risker i finansiella system i Europeiska unionens medlemsstater och andra länder,

5) kreditinstitutssektorns storlek och dess koncentration mätt enligt storleken hos kreditinstitutens balansräkningar samt koncentration när det gäller utlåning och mottagande av insättningar från allmänheten,

6) kreditinstitutssektorns betydelse när det gäller förmedling av finansiering till den inhemska privata sektorn,

7) skuldsättningsgraden hos kreditinstitutets största kundgrupper,

8) åtgärder och omständigheter som minskar sannolikheten för allvarliga störningar för det finansiella systemet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om indikatorer som anknyter till grunderna för bestämmande av buffertkravet.

4 c §

Inriktningen av systemriskbuffertkrav

Finansinspektionen kan ställa ett systemriskbuffertkrav på basis av kreditinstitutets totala exponeringsbelopp enligt 1 § 3 mom. och en eller flera riskkoncentrationer eller en kombination av dem.

Ett buffertkrav som ställs på basis av kreditinstitutets riskkoncentration kan ställas utifrån följande balansposter i Finland eller i en annan EES-stat:

- 1) konsumentkrediter med en bostad som säkerhet,
- 2) affärsfastighetskrediter med säkerhet,
- 3) andra konsumentkrediter än sådana som avses i 1 punkten,
- 4) andra företagskrediter än sådana som avses i 2 punkten,
- 5) mindre underposter av de balansposter som avses i 1—4 punkten.

Det buffertkrav som ska ställas på basis av det totala exponeringsbeloppet fastställs på samma grunder för alla kreditinstitut. Det buffertkrav som ska ställas på basis av riskkoncentrationer fastställs på samma grunder för sådana kreditinstitut som har en liknande riskstruktur.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ska, om Finansinspektionen fastställer ett buffertkrav på basis av exponeringar i andra EU-stater, buffertkravet fastställas på samma nivå för alla exponeringar inom Europeiska unionen, utom om buffertkravet ställs för officiellt godkännande enligt artikel 134 i EU:s kreditinstitutsdirektiv av ett buffertkrav som en annan medlemsstat ställt.

När ett buffertkrav bestäms ska Europeiska systemrisknämndens rekommendationer och varningar beaktas, till den del de berör Finlands finansmarknad.

4 d §

Erkännande av ett utländskt buffertkrav

Finansinspektionen kan besluta att ett krav som motsvarar buffertkrav enligt 4 b § och som ställts av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat ska tillämpas på ett kreditinstituts balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i den staten.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska systemrisknämnden ger en rekommendation till en annan EES-stat om att godkänna ett buffertkrav som ställts med stöd av 4 b §.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska systemrisknämnden om ett beslut som avses i 1 mom.

4 e §

Underrättelse om och erkännande av buffertkrav

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska systemrisknämnden om ett beslut om fastställande av ett systemriskbuffertkrav enligt 4 a § minst en kalendermånad innan beslutet offentliggörs, om det buffertkrav som beräknas på basis av det totala exponeringsbeloppet eller riskkoncentrationen är högst 3 procent.

Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 3 procent och högst 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. dessutom begära Europeiska kommissionens ståndpunkt till ställande, ändring eller slopande av buffertkravet. Finansinspektionen är inte skyldig att iaktta Europeiska kommissionens negativa ståndpunkt. Om Finansinspektionen inte iakttar Europeiska kommissionens ståndpunkt, ska Finansinspektionen motivera avvikelserna från ståndpunkten.

Om buffertkravet enligt ett beslut som avses i 4 a § är över 5 procent, ska Finansinspektionen i den underrättelse som avses i 1 mom. begära Europeiska kommissionens godkännande av ställandet, ändringen eller slopandet av buffertkravet.

Utöver vad som föreskrivs ovan ska Finansinspektionen utan ogrundat dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten när ett beslut som avses i 4 a § tillämpas på ett kreditinstitut vars holdingföretag är etablerat i en annan medlemsstat.

Utöver vad som föreskrivs ovan ska Finansinspektionen utan ogrundat dröjsmål underrätta Europeiska systemrisknämnden när ett beslut som avses i 4 a § tillämpas på exponeringar i tredjeländer.

Om mottagaren av en i 4 mom. avsedd underrättelse motsätter sig ställande, ändring eller slopande av ett buffertkrav, kan Finansinspektionen föra ärendet till behandling hos Europeiska bankmyndigheten. Bestämmelser om hur ärendet ska behandlas finns i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG. Ett beslut enligt detta moment får inte tillämpas förrän Europeiska bankmyndigheten fattat ett interimistiskt beslut i ärendet.

En underrättelse som avses i denna paragraf ska innehålla åtminstone

- 1) de risker som hotar det finansiella systemets stabilitet,
- 2) motiveringen till varför risken kan medföra hot för det finansiella systemets stabilitet,
- 3) motiveringen till varför ställande av ett buffertkrav avses vara en nödvändig, effektiv och proportionell åtgärd,
- 4) en bedömning av buffertkravets positiva och negativa effekter på den inre marknadens funktion,
- 5) buffertkravets storlek och de exponeringar som ligger till grund för beräkningen av kravet,
- 6) de kreditinstitut som buffertkravet tillämpas på,
- 7) om buffertkravet tillämpas på alla kreditinstitut och deras samtliga exponeringar, motiveringen till varför buffertkravet ställs i stället för det buffertkrav som föreskrivs i 10 kap. 8 §.

6 §

Beaktande av utländska poster vid fastställande av kontracykliska buffertkrav

Om ett kreditinstitut i flera stater har poster som utgör bidrag till totalexponeringen ska det totala exponeringsbeloppet beräknas separat i fråga om varje stat, och varje stats buffertkrav för en på detta sätt beräknad andel ska fastställas i enlighet med respektive stats lagstiftning.

Vid tillämpning av denna paragraf utgör det kontracykliska buffertkravet för kreditinstitut summan av de kapitalkrav per land som beräknats i enlighet med 1 mom.

Om ett tredjelands myndighet som motsvarar Finansinspektionen har ställt ett buffertkrav som motsvarar ett buffertkrav enligt denna paragraf men som avviker från det krav som beräknats enligt denna lag, kan Finansinspektionen bestämma att kreditinstitutet ska tillämpa det högre kravet, om det behövs för att förhindra alltför stor kreditgivning i den stat är balansposterna finns.

Om kreditinstitutet har poster som utgör bidrag till totalexponeringen i en sådan stat utanför EES-området där det inte föreskrivs om krav som motsvarar buffertkrav enligt denna paragraf, kan Finansinspektionen ställa ett buffertkravet i enlighet med denna lag.

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § 8 mom. och i denna paragraf får, om kreditinstitutet är dotterföretag till ett sådant kreditinstitut enligt antingen 7 § eller denna paragraf som är moderföretag inom Europeiska unionen och på vilket kravet enligt detta tillämpas på gruppnivå, det buffertkrav som ska tillämpas på ett sådant kreditinstitut inte på individuell nivå eller på undergruppsnivå överstiga det lägre av följande:

- 1) 1 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp ökat med det krav som avses i antingen 7 mom. eller detta moment, beroende på vilket som är större, och som ska tillämpas på koncernen på gruppnivå,
- 2) 3 procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp.

9 §

Samordning av buffertkrav

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt 7 och 8 § på ett kreditinstitut, ska kreditinstitutet uppfylla endast det högre av kraven.

Om det är möjligt att tillämpa buffertkrav enligt antingen 7 eller 8 § och ett buffertkrav för att täcka systemriskerna på ett kreditinstitut, ska kreditinstitutet uppfylla bägge buffertkraven.

Om det är möjligt att tillämpa ett systemriskbuffertkrav som ställts av en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat och ett buffertkrav som avses i 4 a § på ett kreditinstitut, ska kreditinstitutet uppfylla bägge kraven, om kraven riktar sig mot olika exponeringar, eller om kraven riktar sig mot samma exponeringar och poster utanför balansräkningen, ska kreditinstitutet uppfylla det högre av kraven.

10 §

Utdelningsrestriktioner

Ett kreditinstitut får inte dela ut medel på ett sådant sätt att det inte längre uppfyller buffertkravet enligt detta kapitel.

Ett kreditinstitut som inte uppfyller buffertkravet enligt detta kapitel ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 3 mom.

Om den kapitalbas som ska räknas med för att täcka buffertkravet enligt detta kapitel utgör

1) mindre än 25 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet får kreditinstitutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent, men mindre än 50 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent, men mindre än 75 procent av det buffertkrav som ska tillämpas på kreditinstitutet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent, men ändå underskrider buffertkravet, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar kreditinstitutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,6.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka buffertkravet betraktas i denna paragraf sådant kärnprimärkapital som inte används för att täcka kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a, b och c i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i denna lag.

Som utdelningsbara medel betraktas i denna paragraf den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den latent skatteskulden med antagandet att kreditinstitutet inte genomför någon utdelning.

Som utdelning betraktas i denna paragraf följande utdelningssätt som har en minskande inverkan på kärnprimärkapitalet eller vinstmedlen och beträffande vilka utebliven utbetalning inte leder till att kreditinstitutet ska betraktas som insolvent:

1) kontant betalning av utdelning eller ränta, aktieemission som helt eller delvis genomförs som en fondemission, förvärv av egna aktier eller andelar, inlösen av aktier eller andelar, återbetalning av kapital eller någon annan med dessa jämförbar betalning på basis av ett kapitalinstrument som hänförs till primärkapitalet (kärnprimärkapital eller övrigt primärkapital) enligt artikel 25 i EU:s tillsynsförordning,

2) åtagande som gäller betalning av rörlig ersättning eller betalning av en del av en rörlig ersättning eller tilläggspension enligt prövning, om kreditinstitutet inte har uppfyllt buffertkravet enligt detta kapitel vid betalningstidpunkten eller under intjäningsperioden för den rörliga ersättningen.

Om ett kreditinstitut har för avsikt att genomföra en utdelning på det sätt som avses i 6 mom., ska det i god tid före utdelningen göra upp en kalkyl över den maximala utdelningen och lämna den till Finansinspektionen. Av kalkylen ska framgå den maximala utdelningen beräknad i enlighet med denna paragraf och dessutom kreditinstitutets kapitalbas enligt slag, den föregående och den innevarande räkenskapsperiodens vinst eller förlust samt den planerade utdelningen och utdelningssättet.

10 a §

Utdelningsrestriktioner när det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden underskrids

Ett globalt systemviktigt institut får inte dela ut medel så att det inte längre uppfyller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i EU:s tillsynsförordning.

Ett globalt systemviktigt institut som inte uppfyller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt 1 mom. ska begränsa utdelningen på det sätt som anges i 2 mom.

Om det primärkapital som ska räknas med för att täcka det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 429 i EU:s tillsynsförordning är

1) mindre än 25 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden får kreditinstitutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent, men mindre än 50 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent, men mindre än 75 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent av det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, men ändå underskrider det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden, får kreditinstitutet dela ut högst ett belopp som motsvarar de utdelningsbara medlen multiplicerat med 0,6.

Som primär kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden betraktas i denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka kapitalbaskraven eller bruttosoliditetskraven enligt artikel 92.1 eller 92.1a i EU:s tillsynsförordning eller buffertkravet enligt prövning enligt 11 kap. 6 § i denna lag.

Som utdelningsbara medel betraktas utdelningsbara medel som avses i 10 § 5 mom. i detta kapitel. Som utdelning betraktas i denna paragraf sådana utdelningssätt som har en minskande inverkan på primärkapitalet eller vinstmedlen och beträffande vilka utebliven utbetalning inte leder till att kreditinstitutet kan betraktas som insolvent och som uppfyller villkoren i 10 § 6 mom. 1 eller 2 punkten.

10 b §

Plan för att öka kapitalbasen

Om ett kreditinstitut inte uppfyller buffertkraven enligt detta kapitel eller det ytterligare kravet avseende bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1a i EU:s tillsynsförordning, ska kreditinstitutet utarbeta en plan för att öka kapitalbasen. Plan ska lämnas till Finansinspektionen senast inom fem vardagar, eller med Finansinspektionens tillstånd inom 10 vardagar, efter det att kreditinstitutet har upptäckt att det inte uppfyller dessa krav.

Planen för att öka kapitalbasen ska innehålla prognoser för resultaträkningens och balansräkningens utveckling, de åtgärder som planerats för att öka kapitalbasen jämte tidsplaner samt andra uppgifter som Finansinspektionen anser att behövs.

Finansinspektionen ska godkänna kreditinstitutets plan för att öka kapitalbasen, om Finansinspektionen på basis av den bedömer att kreditinstitutet enligt en lämplig tidsplan sannolikt kan

uppfylla de buffertkrav och det ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden som ställts på kreditinstitutet.

Om Finansinspektionen inte godkänner planen för att öka kapitalbasen på det sätt som föreskrivs i 3 mom., ska Finansinspektionen vidta åtminstone en av följande åtgärder:

- 1) kräva att kreditinstitutet vidtar åtgärder för att stärka kapitalbasen inom utsatt tid,
- 2) trots det som föreskrivs i detta kapitel begränsa kreditinstitutets utdelning på det sätt som föreskrivs i 11 kap. 10 § 13 punkten.

11 kap.

Tillsyn över kreditinstitut

2 §

Tillsynsmyndighetens bedömning

Finansinspektionen ska regelbundet bedöma vilka risker som riktar sig mot ett kreditinstitut och om kreditinstitutet uppfyller de krav som anges i 9 och 10 kap. samt i EU:s tillsynsförordning.

Tillsynsmyndigheten ska i sin bedömning beakta åtminstone

7) en beräkning av de risker som följer av otillräcklig soliditet utifrån indikatorer som beskriver denna samt arrangemang och strategier i anslutning till hantering av soliditetsriskerna,

10) den ränterisk i den finansiella balansräkningen som riktar sig mot kreditinstitutet.

I omfattningen av den bedömning som avses i denna paragraf och i bedömningsfrekvensen ska Finansinspektionen beakta arten, omfattningen och komplexiteten av kreditinstitutets verksamhet samt dess betydelse för finansmarknadens stabilitet. Bedömningen ska dock göras åtminstone årligen i fråga om de kreditinstitut som avses i 3 § 2 mom. Finansinspektionen får skraddarsys de bedömningskriterier som föreskrivs i 2 mom. med beaktande av kreditinstitutets riskprofil. De ska skraddarsys för kreditinstitut med liknande riskprofil. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om sådana undantag från bedömningskriterierna på det sätt som avses i artikel 97.4a andra stycket i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen ska utifrån tillsynsmyndighetens bedömning vidta åtgärder som avses i 6, 6 d eller 10 § eller förutsätta att kreditinstitutet ändrar de antaganden som använts för att utvärdera ränterisken i den finansiella balansräkningen. Finansinspektionen är skyldig att vidta dessa åtgärder om

1) den nedskrivning av kapitalet i den finansiella balansräkningen som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. är över 15 procent av kreditinstitutets primärkapital, och nedskrivningen beror på en oväntad ränteförändring, eller

2) de nettoränteintäkter som avses i 9 kap. 15 § 1 mom. sjunker kraftigt på grund av en oväntad ränteförändring.

Finansinspektionen får låta bli att vidta åtgärder som avses i 4 mom. på grund av ränterisken i den finansiella balansräkningen, om Finansinspektionen anser att de risker som hänför sig till den finansiella balansräkningen hanteras på ett tillräckligt sätt och att ränterisken i den finansiella balansräkningen inte är alltför stor.

Vid bedömningen av 4 mom. 1 och 2 punkten ska kriterierna i tekniska standarder som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut tillämpas.

3 §

Tillsynsprogram

Finansinspektionen ska åtminstone varje år genom ett beslut för de kreditinstitut som står under dess tillsyn fastställa ett tillsynsprogram varav framgår hur och i vilken omfattning tillsynen över varje kreditinstitut kommer att ske. Av programmet ska dessutom framgå vilka kreditinstitut som kommer att bli föremål för effektiviserad tillsyn enligt 3 mom. samt vilka inspektioner som kommer att utföras i kreditinstitutet samt i deras utländska filialer och dotterbolag.

I den plan som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen ange alla kreditinstitut i vilka det enligt stresstester eller bedömning enligt 2 § finns allvarliga hot mot institutets fortsatta verksamhet eller i vilka man har brutit mot lag, samt andra kreditinstitut som det enligt Finansinspektionens åsikt är skäl att ta med i planen.

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. vidta där nämnda tillsynsåtgärder, om ett kreditinstitut har meddelat att det är i behov av sådant extraordinärt offentligt stöd som avses 4 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i resolutionslagen eller om ett kreditinstitut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap. 7 a § 4 mom. eller 7 e § i resolutionslagen.

5 b §

Misstanke om eller ökad risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Om Finansinspektionen utifrån tillsynsmyndighetens bedömning har grundad anledning att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, eller att kreditinstitutet är utsatt för ökad risk för detta, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Europeiska bankmyndigheten ska också tillställas en riskbedömning av risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I situationer som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen vidta de åtgärder enligt 6, 6 d, och 10 § samt lagen om Finansinspektionen som iakttagelsen föranleder.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska när de villkor som föreskrivs i 6 a § uppfylls fastställa ett krav på ytterligare kapitalbas för kreditinstitutet utöver det kapitalbaskrav som föreskrivs i EU:s tillsynsförordning (*buffertkrav enligt prövning*). Buffertkravet enligt prövning ska ställas utifrån en bedömning enligt 2 §, en översyn av interna metoder enligt 5 § eller en bedömning på grunder som fastställts på förhand.

Finansinspektionen kan ställa ett buffertkrav enligt prövning som ett krav på ytterligare kapitalbas eller ett ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden eller bäge.

Finansinspektionen kan ställa ett buffertkrav enligt prövning för ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn, på basis av ett sådant kreditinstituts gruppbaseade finansiella ställning.

Finansinspektionen får ställa ett buffertkrav enligt prövning för högst tre år åt gången.

Finansinspektionen ska delge Verket för finansiell stabilitet ett beslut om ställande av buffertkrav enligt prövning.

6 a §

Villkor för ställande av buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen ska ställa buffertkrav enligt prövning om

1) kreditinstitutets verksamhet är exponerat för sådana risker eller riskelement som inte i tillräcklig omfattning täcks av kreditinstitutets kapitalbas på det sätt som avses i 6 b §,

2) kreditinstitutets bedömning av det egna kapitalets tillräcklighet uppfyller inte de krav som ställs på den och det är osannolikt att de andra tillsynsåtgärder som Finansinspektionen förfogar över skulle vara tillräckliga för att rätta till situationen inom en lämplig tidsram,

3) kreditinstitutets förvaltnings- och styrningssystem, riskhanteringssystem, ersättningssystem eller metoder för hantering av stora kundrisker uppfyller inte de krav som ställs på dem och det är osannolikt att de andra tillsynsåtgärder som Finansinspektionen förfogar över skulle vara tillräckliga för att rätta till situationen inom en lämplig tidsram,

4) kreditinstitutets handelslager har inte värderats på det sätt som förutsatts i 2 § 2 mom. 6 punkten i detta kapitel,

5) en bedömning enligt 5 § i detta kapitel visar att de interna metoderna inte uppfyller de krav som ställts på dem,

6) kreditinstitutet underlåter upprepade gånger att följa en rekommendation enligt 6 d § för att öka eller bibehålla det riktgivande tilläggskapitalet, eller

7) Finansinspektionen anser att det är motiverat att ställa ett buffertkrav enligt prövning på någon annan väsentlig grund än de som nämns ovan.

Finansinspektionen får ställa ett buffertkrav enligt prövning för att täcka endast sådana risker som uppkommer i ett enskilt kreditinstituts verksamhet. Som en sådan risk betraktas också den ekonomiska och marknadsutvecklingens inverkan på ett enskilt kreditinstituts riskprofil.

6 b §

Bedömning av kapitalbasens tillräcklighet när buffertkrav enligt prövning ställs

Kreditinstitutets kapitalbas ska anses vara otillräcklig på det sätt som avses i 6 a § 1 mom. 1 punkten, och Finansinspektionen bedömer att

1) den inte räcker till för att täcka de risker och riskelement som anges i delarna tre, fyra och sju i EU:s tillsynsförordning samt i kapitel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (*EU:s värdepapperiseringsförordning*), eller

2) det saknas helt täckning för någon väsentlig risk eller ett element av en sådan risk.

Vid bedömningen av kapitalbasens tillräcklighet ska Finansinspektionen beakta sin egen bedömning av kreditinstitutets bedömning av det interna kapitalets tillräcklighet.

6 c §

Täckning av buffertkravet enligt prövning

Kreditinstitutet ska täcka buffertkravet enligt prövning så att minst tre fjärdedelar av buffertkravet består av primärkapital, varav minst tre fjärdedelar ska bestå av kärnprimärkapital.

Finansinspektionen får kräva en större andel primärkapital och kärnprimärkapital än vad som anges i 1 mom., om det behövs och med beaktande av kreditinstitutets särskilda omständigheter.

Om buffertkravet enligt prövning har ställts som ett ytterligare krav avseende bruttosoliditetsgraden, ska kreditinstitutet täcka buffertkravet enligt prövning med primärkapital.

6 d §

Riktgivande tilläggskapital

Finansinspektionen ska efter att ha bedömt tillräckligheten av kreditinstitutets interna kapital i enlighet med 9 kap. 1 § 6 mom. vid behov ge kreditinstitutet en rekommendation om behovet av kapitalbas, som överstiger kapitalkraven i denna lag och i EU:s tillsynsförordning (*riktgivande tilläggskapital*).

Rekommendationen om riktgivande tilläggskapital ska ges utifrån de kreditinstitutsspecifika risker som inte täcks tillräckligt med buffertkravet enligt prövning i 6 §.

Finansinspektionen får ge en rekommendation om riktgivande tilläggskapital till ett kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad till utifrån dess gruppbaserade finansiella ställning.

Finansinspektionen ska delge Verket för finansiell stabilitet en rekommendation om riktgivande tilläggskapital.

8 §

Utdelningsrestriktioner som föranleds av kapitalbasen

Om ett kreditinstituts kapitalbas eller konsoliderade kapitalbas underskrider det kapitalkrav som avses i EU:s tillsynsförordning eller i 6 §, får kreditinstitutet inte genomföra utdelning enligt 10 kap. 10 § 5 mom., om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl beviljar undantag.

9 §

Tilläggskrav på likviditeten

Finansinspektionen ska vid tillämpningen av denna paragraf beakta att kvaliteten på kreditinstitutets interna process för hantering av likviditeten är tillräcklig samt att kreditinstitutets administrations-, styrnings- och riskhanteringssystem är tillräckligt effektiva från allmän synpunkt.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags rörliga ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till räkenskapsperiodens vinst,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i den nämnda förordningen eller i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, dock inte till de delar som kreditinstitutet redan i övrigt är skyldigt att rapportera samma information,

12) kräva att kreditinstitutet lämnar in en plan för på vilket sätt det åtgärder brister som iakttagits i efterlevnaden av krav enligt denna lag eller EU:s tillsynsförordning,

13) kräva att kreditinstitutet behandlar tillgångar i balansräkningen på ett särskilt sätt med avseende på kapitalbaskraven,

14) förutsätta att kreditinstitutet stärker sin kapitalbas genom att begränsa utdelningen.

12 §

Offentliggörande av tillsynsprinciper och tillämpliga bestämmelser

1) offentliggöra de allmänna principerna och metoderna för bedömning enligt 2 §, inklusive en beskrivning av på vilket sätt bedömningen sätts i relation till verksamhetens art, omfattning och komplexitet,

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

Om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant EES-kreditinstituts hemstat försöka nå samförstånd i fråga om tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d och 9 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska begära ett utlåtande om saken från Europeiska bankmyndigheten, om någon av de myndigheter som avses i detta moment begär det.

Om samförstånd angående tillämpningen av 2, 3, 6, 6 d eller 9 § inte har nåtts inom fyra månader efter att Finansinspektionen har gjort en sådan utvärdering som avses i 2 § 1 mom. och delgett denna till de myndigheter som avses i 4 mom. i denna paragraf, får Finansinspektionen ensam fatta beslut om tillämpning av 2, 3, 6, 6 d och 9 § på kreditinstitutets gruppbaseade interna kapitalutvärdering. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge den utvärdering som avses i 2 § och ett beslut som fattats med stöd av 3, 6, 6 d och 9 § till de myndigheter som avses i 3 mom. Om Finansinspektionen eller någon annan av de behöriga myndigheter som avses i det momentet inom den fyra månaders tidsfrist som föreskrivs i detta moment har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar för den gruppbase­rade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företags­grupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finansinspektionen höra den utländska EES-tillsynsmyndigheten innan Finansinspektionen gör en sådan utvärdering som avses i 2 § eller fattar ett sådant beslut som avses i 3, 6, 6 d eller 9 §. Om Finansinspektionen eller en annan behörig myndighet som svarar för tillsynen över ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten så som föreskrivs i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen in­vänta Europeiska bankmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

11 §

Maximal belåningsgrad

Finansinspektionen får i syfte att begränsa en exceptionell ökning av risker som hotar den finansiella stabiliteten besluta sänka belåningsgraderna enligt 3 och 4 mom. med högst 10 procentenheter. Finansinspektionen får också begränsa användningen av andra säkerheter än real­säkerheter för beräkning av belåningsgraden, om det behövs för hantering av riskerna enligt detta moment. Finansinspektionen ska åtminstone årligen besluta huruvida beslut som har fattats med stöd av detta moment ska ändras eller om giltighetstiden ska förlängas. Finansinspektio­nen ska på sina webbsidor informera om principerna för tillämpningen av detta moment. På beredningen av beslut som avses i detta moment ska tillämpas 10 kap. 4 §.

13 §

Utlåning och placering i vissa fall

Till ett kreditinstituts närmaste krets hör

- 1) den som på grundval av ägande, optionsrätt eller lån mot konvertibla skuldebrev innehar eller kan inneha minst 20 procent av kreditinstitutets aktier eller andelar eller av det röstetal som dessa medför eller motsvarande innehav eller rösträtt i ett företag som hör till kreditinstitutets koncern eller i ett företag som utövar bestämmande inflytande i kreditinstitutet, om inte det bolag som innehavet avser är av liten betydelse när det gäller hela koncernen,
- 2) medlemmarna och suppleanterna i kreditinstitutets styrelse, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt personer som hör till kreditinstitutets operativa ledning,
- 3) barn, föräldrar samt maken till en person som avses i 2 punkten eller den med vilken per­sonen i fråga lever i ett registrerat partnerskap eller ett äktenskapsliknande förhållande,
- 4) medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd, revisorerna, revisorssuppleanterna och den person i revisionsammanslutningens anställning som har huvudansvaret för revisionen,
- 5) minderåriga barn samt maken till en person som avses i 4 punkten eller den med vilken personen i fråga lever i ett registrerat partnerskap eller äktenskapsliknande förhållande,
- 6) personer som har en ställning som motsvarar 2—5 punkten i företag som avses i 1 punkten,
- 7) ett företag som bedriver näringsverksamhet och där en person som avses i 2 och 3 punkten ensam eller tillsammans med någon annan har en ägarandel på minst 10 procent, motsvarande bestämmande inflytande eller något annat väsentligt inflytande, eller om personen hör till ett

sådant företags ledning i egenskap av styrelsemedlem, verkställande direktör, verkställande direktörens ställföreträdare eller i en uppgift som ankommer på den operativa ledningen,

8) ett annat än i 7 punkten avsett företag och en stiftelse där en person som avses ovan i detta moment ensam eller tillsammans med någon annan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

Trots 2 mom. 4 punkten tillämpas på medlemmarna i kreditinstitutets förvaltningsråd vad som i 2 mom. föreskrivs om styrelsemedlemmarna, om uppgifter som enligt denna lag ankommer på styrelsen har överförts på förvaltningsrådet i kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar.

Kreditinstitutet ska föra en förteckning över de fysiska personer, företag och stiftelser som avses i 2 mom. Uppgifterna i förteckningen och förändringar i dem samt de beslut eller villkor som gäller krediter som beviljats fysiska personer, företag och stiftelser som räknas upp i förteckningen samt placeringar i företag och som avses i 1 mom. ska på anmälas till Finansinspektionen då Finansinspektionen kräver det.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utlåning ska på motsvarande sätt tillämpas på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om registreringen av beslut som avses i 1 mom. och om den förteckning som avses i 3 mom. och om rapporteringen till Finansinspektionen av uppgifter som avses i det momentet. Finansinspektionen får dessutom meddela närmare föreskrifter om när ett i 2 mom. 1 punkten avsett bolag anses vara av liten betydelse när det gäller hela koncernen.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten, Verket för finansiell stabilitet, insättningsgarantifonden och, om filialen tillhandahåller investeringstjänster, ersättningsfonden för investerarskydd, följande uppgifter om tredjelandsfilialer:

- 1) beviljande och ändring av koncession för en filial,
- 2) de totala tillgångar och skulder som filialerna rapporterat till Finansinspektionen,
- 3) namnet på det kreditinstitut eller kreditinstitutskonglomerat i ett tredje land som filialen tillhör.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

8 §

Bokslut och rapporter

En filial till ett tredjelands kreditinstitut ska dock, om Finansinspektionen så bestämmer, åtminstone årligen lämna Finansinspektionen följande information:

- 1) de totala tillgångar som motsvarar verksamheten i Finland,
- 2) de instrument som finns tillgängliga för att säkra och behålla likviditeten,

- 3) den kapitalbas som filialen har till sitt förfogande,
- 4) en utredning om den insättningsgaranti som ska tillämpas på insättare,
- 5) en utredning om filialens riskhanteringssystem,
- 6) en utredning om filialens förvaltnings- och styrningssystem, inbegripet personer som hör till filialens operativa ledning och personer som innehar nyckelfunktioner för filialens verksamhet,
- 7) de återhämtnings- och resolutionsplaner som filialen omfattas av, och
- 8) andra uppgifter som Finansinspektionen anser att behövs för tillsynen över filialen.

13 §

Finansinspektionens rätt att företräda insättare mot utländska insättningsgarantifonder

Om ett tredjelands kreditinstitut inte i enlighet med inlåningsavtalet har betalat en insättares förfallna och ostridiga tillgodohavanden som registrerats på ett konto i en finländsk filial till ett tredjelands kreditinstitut, kan insättaren anmäla saken till Finansinspektionen.

21 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1 §

Skadeståndsskyldighet

Ett kreditinstituts stiftare, medlemmarna av dess förvaltningsråd eller styrelse samt verkställande direktören är skyldiga att ersätta också skada som de i sitt uppdrag uppsåtligt eller av vårdslöshet har orsakat aktieägare, medlemmar, andelsägare, innehavare av grundfondsbevis eller andra personer genom överträdelse av EU:s tillsynsförordning, förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av EU:s tillsynsförordning eller kreditinstitutsdirektivet, denna lag eller en förordning som utfärdats eller en föreskrift av Finansinspektionen som meddelats med stöd av den. lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, sparbankslagen, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, lagen om hypoteksbanksverksamhet, lagen om hypoteksföreningar eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar. I revisionslagen föreskrivs om revisorers ersättningsansvar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ett holdingföretag som har inlett sin verksamhet före den 28 juni 2019 ska ansöka om koncession för holdingföretagsverksamheten i enlighet med 2 a kap. i denna lag senast den 28 juni 2021.

På ett kreditinstitut som har uppfyllt de villkor som nämns i 2 kap. 5 § 2 mom. den 27 juni 2019 tillämpas villkoret enligt 2 kap. 5 § på bildandet av en underkoncern från och med den 30 december 2023.

Lagens 10 kap. 4 a—c § tillämpas från och med den 1 juli 2021.

2.

Lag

om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 26 punkten och 4 § 4 punkten, 2 kap. 5 § 1 mom., 6 § 1 mom. och 8 § 4 mom., 3 kap. 1 § 2 och 3 mom., 2 § 2 och 3 mom., 4 § 2 mom. och 4 § 4 mom. 9—11 punkten, 5 § samt 6 § 2 och 4 mom., 4 kap. 2 § 1 mom., rubriken för 5 kap., 5 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1 mom. 1 och 3 punkten, 3 § 2 mom., 7 § 1 och 4 mom. samt 12 § 1 mom., 6 kap. 1 § 1, 5 och 9 mom., 2 § 1 mom. och 3 § 1 mom. 3 punkten, 7 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten och 2 § 3 mom. samt 6 § 1 och 3 mom., rubriken för 8 kap. 1 § och 1 § 1 mom., 8 kap. 3 § 1 och 5 mom., 4 § 1 mom. 7 punkten, 6 § 4 mom., 7 §, rubriken för 9 § och 9 § 2 mom., 10 §, rubriken för 11 § och 11 §, 12 a § och 13 §, 9 kap. 3 § 1 mom., det inledande stycket i 12 kap. 7 § 2 och 7 § 6 mom. samt 8 § och 10 §, 14 kap. 6 § 1 och 2 mom., rubriken för 17 kap. 4 § och 4 § 1 mom. samt 18 kap. 1 § 1 mom.,

av dem 1 kap. 3 § 1 mom. 26 punkten sådan den lyder, 3 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat, 3 kap. 2 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat och 6 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 821/2017, 6 kap. 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 868/2018, 6 kap. 1 § 9 mom. och 8 kap. 1 mom. sådana de lyder i lag 406/2019, 7 kap. 6 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1084/2017, 8 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrat i lagarna 821/2017 och 868/2018 samt 8 kap. 12 a § sådana de lyder i lag 810/2015,

fogas till 1 kap. 3 § 1 mom. nya 27—35 punkter, till 4 § en ny 5punkt, till 2 kap. 2 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 821/2017, ett nytt 7 mom., till 4 § 4 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 821/2017, nya 12—13 punkter, till 4 kap. 5 § nya 3 och 4 mom., till 6 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 821/2017, 868/2018 och 406/2019, ett nytt 11 mom., till 3 § ett nytt 3 mom., till kapitlet en ny 7 §, till 8 kap. 4 § 1 mom. en ny 8 punkt och till paragrafen nytt 2 mom., till kapitlet nya 7 a—7 g §, till 9 § ett nytt 3 mom., till kapitlet en ny 10 a §, till 12 § ett nytt 4 mom., till kapitlet en ny 14 §, i kap. till 3 § ett nytt 5 mom., till 12 kap. 10 § ett nytt 5 mom. och till kapitlet nya 12 och 13 § samt till 14 kap. 6 § nya 4—6 mom.

som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

26) *kritiska funktioner* tjänster och transaktioner som tillhandahålls av institutet till tredje parter och som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkningar, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa tjänsters eller transaktioners utbytbart,

27) *större dotterföretag* ett större dotterföretag enligt artikel 4.1 135 i EU:s tillsynsförordning,

28) *kärnprimärkapital* kärnprimärkapital enligt artikel 50 i EU:s tillsynsförordning,

29) *nedskrivningsbara skulder* institutets andra skulder och sådana finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen än finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet, finansiella instrument i övrigt primärkapital eller finansiella instrument i supplementärkapital eller som inte har ställts utanför tillämpningsområdet för nedskrivning av skuldebrevs värde med stöd av 8 kap. 4 § 1 mom.,

30) *kvalificerade skulder* nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i 8 kap. 7 e § 5 mom. 4—11 punkten samt i 8 kap. 7 g §, och finansiella instrument i supplementärkapital som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i EU:s tillsynsförordning,

31) *efterställda kvalificerade finansiella instrument* instrument som uppfyller kraven i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av villkoren i artikel 72b.3—5 i den förordningen,

32) *resolutionsenhet*:

a) en i Europeiska unionen etablerad juridisk person för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller

b) ett institut som inte utgör en del av en finansiell företagsgrupp som är föremål för grupp-baserad tillsyn enligt 1 kap. 4 § i kreditinstitutslagen, för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder,

33) *resolutionsgrupp* en resolutionsgrupp enligt artikel 3.1 24b i EU:s resolutionsförordning,

34) *globalt systemviktigt institut* ett institut enligt artikel 4.1 133 i EU:s tillsynsförordning,

35) *sammanlagt buffertkrav* ett sammanlagt buffertkrav enligt 10 kap. 3 § 2 mom. i kreditinstitutslagen.

4 §

Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska bankmyndigheten

I denna lag avses med

4) *Europeiska bankmyndigheten* Europeiska bankmyndigheten som avses i Europeiska banktillsynsförordningen,

5) *EU:s resolutionsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010.

2 kap.

Resolutionsplan

2 §

Uppdatering av resolutionsplanen

En resolutionsplan ska dessutom uppdateras efter tillämpning av resolutionsverktyg eller åtgärder enligt 6 kap.

5 §

Skyldighet att upprätta en koncernresolutionsplan

Om en koncerns moderföretag inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska verket upprätta en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter

som ansvarar för resolutionen av koncernens utländska dotterföretag och efter att ha hört resolutionsmyndigheterna i de stater där betydande filialer har sitt säte, i den mån som det är relevant från filialernas synpunkt. Resolutionsplanen ska för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna.

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska

- 1) redogöras för resolutionsåtgärder som avser resolutionsenheterna, samt anges åtgärdernas förenlighet med de alternativa förfaranden som avses i 1 § 3 mom. och deras effekter för de andra koncernenheterna samt moder- och dotterföretag,
 - 2) granskas i vilken utsträckning resolutionsverktyg kan användas och resolutionsbefogenheter utövas på ett samordnat sätt i fråga om resolutionsenheterna, inklusive åtgärder för att underlätta försäljning av koncernen eller en del av den till en tredje part och identifiera eventuella hinder i dessa avseenden,
 - 3) vid behov redogöras för samarbetsarrangemang med tredjeländers myndigheter,
 - 4) preciseras åtgärder som är nödvändiga för att underlätta resolutionen,
 - 5) anges vilka ytterligare åtgärder verket har för avsikt att tillämpa på enheter som hör till en resolutionsgrupp,
 - 6) redogöras för resolutionsåtgärder som avser resolutionsenheter som hör till resolutionsgrupper och effekterna för de andra enheterna och resolutionsgrupperna, om gruppen består av flera resolutionsgrupper.
-

8 §

Godkännande av koncernresolutionsplaner

Verket ska i sådana fall som avses i 3 mom. fatta ett beslut om en separat resolutionsplan för de dotterföretag som omfattas av verkets behörighet, vid behov för en finländsk resolutionsgrupp. Av beslutet ska framgå orsakerna till en tvist som avses i 3 mom. och beaktas de synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har framfört. Verket ska underrätta det i 14 kap. 2 § avsedda resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut.

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

1 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av institut

Ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

- 1) det kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande, eller om

2) institutets verksamhet kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i dess kritiska funktioner säkras.

Avvecklingen eller omorganiseringen av ett institutets verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES:s staters finansiella system.

2 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av en koncern

En koncern kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

1) de institut som hör till koncernen kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande, eller om

2) de resolutionsenheters verksamhet som hör till koncernen kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i institutens kritiska funktioner säkras antingen så att de separeras från övriga funktioner, om detta kan göras enkelt och utan onödigt dröjsmål, eller på något annat lämpligt sätt.

Avvecklingen eller omorganiseringen av en koncerns verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES-staters finansiella system.

Om verket svarar för koncernresolution och koncernen består av flera resolutionsgrupper, ska verket inte bara i fråga om koncernen utan i fråga om varje resolutionsgrupp bedöma huruvida den kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i 1 §. Vad som i 2 kap. 7 och 8 § föreskrivs om förfaranden och beslutsfattande i anslutning till koncernresolutionsplaner tillämpas också på förfarandet enligt detta moment.

4 §

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat. Institutet ska dock inom två veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att institutet efterlever det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Institutet ska lägga fram förslaget inom två veckor, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där

1) institutet inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder trots att det uppfyller det sammanlagda buffertkravet, eller

2) institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

9) institutet emitterar kvalificerade skuldinstrument enligt 8 kap. i syfte att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) i syfte att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, vidtar andra åtgärder, inklusive omförhandlar villkoren framför allt i fråga om kvalificerade skuldinstrument som institutet emitterat eller i fråga om finansiella instrument som i enlighet med EU:s tillsynsförordning hänförs till kapitalbasen, för att säkerställa att verkets beslut att i enlighet med 6 kap. skriva ned värdet på de finansiella instrumenten kan verkställas i den stat vars lag ska tillämpas på dem,

11) grundar ett separat finansiellt holdingföretag som ges bestämmanderätt över institutet, om

a) det är nödvändigt för att främja resolutionen av institutet och för undvikande av att användningen av sådana resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i denna lag får negativa konsekvenser för andra än finansiella företag som hör till koncernen, och

b) institutet är dotterföretag till ett blandat finansiellt holdingföretag,

12) institutet lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder samt, i förekommande fall, av det sammanlagda buffertkravet,

13) ändrar följande löptidsprofiler för efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) för ett finansiellt instrument som hänförs till kapitalbasen efter godkännande från Finansinspektionen, och

b) för sådana kvalificerade skulder som avses i 8 kap. 7 g § och 7 e § 5 mom.

5 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut ska det i ett resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 § i samråd med de övriga myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernföretagen om möjligt göra en sådan bedömning som avses i 2 § i detta kapitel och gemensamt besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska vidtas i resolutionsenheterna och deras dotterföretag. I samband med beslutet ska det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) höras och, i fråga om betydande filialer, också de behöriga resolutionsmyndigheterna, om det är relevant från filialernas synpunkt.

Verket ska i samband med tillämpningen av denna paragraf i överensstämmelse med artikel 25.1 i Europeiska banktillsynsförordningen i samråd med Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten upprätta en rapport och sända den till koncernens moderföretag, de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen och till resolutionsmyndigheterna i betydande filialers hemstater. I samband med rapporten ska de myndigheter höras som ansvarar för tillsynen över de institut som hör till koncernen. I rapporten ska behandlas väsentliga hinder för en effektiv användning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i koncernen och resolutionsgruppen samt konsekvenserna för koncernens affärsverksamhet, och rekommenderas lämpliga och riktade åtgärder som verket anser vara behövliga för undanröjande av hindren.

Koncernens moderföretag kan inom fyra månader från den dag då den tagit emot rapporten enligt 2 mom., för verket föreslå alternativa åtgärder för undanröjande av de hinder som preciseras i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att gruppen befinner sig i en sådan situation som avses i 4 § 3 mom. 1 eller 2 punkten ska koncernens moderföretag inom två veckor efter mottagandet av rapporten enligt 2 mom. föreslå verket möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att institutet uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i förekommande fall, det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga

hinder som verket konstaterat. Verket ska bedöma huruvida de åtgärder som koncernens moderföretag föreslagit effektivt minskar eller avlägsnar det väsentliga det hinder enligt 4 § 3 mom. 1 eller 2 punkten som verket konstaterat. Verket ska samråda med Finansinspektionen när bedömningen görs.

Om moderföretaget i enlighet med 3 eller 4 mom. har föreslagit alternativa åtgärder ska verket underrätta Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten samt resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och betydande filialer, om detta är relevant från filialernas synpunkt. Verket ska sträva efter att resolutionskollegiet inom fyra månader efter moderföretagets alternativa åtgärder enligt 3 mom. fattar ett gemensamt beslut om de väsentliga hindren och om vilka åtgärder som krävs för undanröjande av dem. Om koncernens moderföretag inte har föreslagit alternativa åtgärder, ska ett gemensamt beslut fattas inom en månad efter utgången av den tidsfrist på fyra månader som föreskrivs i 3 mom. Det gemensamma beslutet ska fattas inom två veckor från koncernens moderföretags åtgärdsförslag enligt 4 mom. I beslutet ska beaktas åtgärdernas eventuella inverkan i alla de EES-stater där koncernen bedriver verksamhet. I samband med beslutet ska verket samråda med de behöriga resolutions- och tillsynsmyndigheterna för filialerna. Verket ska skriftligen delge det gemensamma beslutet till koncernens moderföretag.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som avses i 5 mom. ska verket besluta om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. och ska genomföras på koncernnivå. I verkets beslut ska beaktas synpunkter och reservationer som framförts av andra resolutionsmyndigheter. Verket ska delge beslutet till koncernens moderföretag.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i denna paragraf till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist som föreskrivs i 5 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den tidsfrist på fyra månader som nämns i 5 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 6 mom.

Vad som föreskrivs i 6—8 mom. tillämpas också på verket när det är behörig resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet. Verkets beslut ska delges till resolutionsenheten i stället för till koncernens moderföretag.

6 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern i en situation där planeringen av koncernresolutionen ska skötas av resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat

Om något gemensamt beslut inte har fattats inom den tidsfrist som avses i 5 § 5 mom. ska verket besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska riktas mot det finländska dotterföretaget. Verket ska beakta synpunkter som framförts av de övriga resolutionsmyndigheterna. Verket ska delge beslutet till det finländska dotterföretaget och till den resolutionsmyndighet som ansvarat för planeringen av koncernresolutionen och resolutionen av resolutionsenheten.

Den tidsfrist som föreskrivs i 5 § 5 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den tidsfrist som föreskrivs i 5 § 5 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 3 mom.

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

2 §

Beslut om resolutionsförvaltning av ett institut

Verket ska, efter att det från Finansinspektionen fått ett sådant meddelande som avses i 1 § 4 eller 5 mom. eller i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen eller efter samråd med Finansinspektionen, på eget initiativ bedöma om de villkor som anges i 1 § är uppfyllda. Om verket bedömer att villkoren i 1 § inte är uppfyllda ska det besluta att institutet inte ska ställas under resolutionsförvaltning. Om villkoren är uppfyllda ska verket besluta att institutet ska ställas under resolutionsförvaltning. Av beslutet om resolutionsförvaltning ska framgå åtminstone

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag

Verket får ställa ett centralinstitut och dess medlemskreditföretag som ingår i samma resolutionsgrupp under resolutionsförvaltning, om gruppen som helhet uppfyller de villkor som fastställs i 1 §.

Verket får ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning om

- 1) företaget är en resolutionsenhet,
- 2) företagets dotterföretag uppfyller villkoren i 1 § 1 mom.,
- 3) fallissemang för ett dotterföretag som avses i 2 punkten medför en risk för resolutionsgruppen, och
- 4) resolution av ett dotterföretag eller en resolutionsgrupp förutsätter åtgärder gentemot företaget.

5 kap.

Värdering av tillgångar och skulder

1 §

Värdering

Verket ska utan dröjsmål, innan värdet på aktier, andelar och andra balansposter skrivs ned i enlighet med 6 kap. och innan resolutionsåtgärder vidtas, se till att institutets tillgångar och skulder värderas så som föreskrivs i detta kapitel (*värdering*). Verket kan följa bestämmelserna i detta kapitel också innan institutet ställs under resolutionsförvaltning.

3 §

Värderingens syfte

Syftet med värderingen är att skapa förutsättningar för verkets beslut om

1) huruvida de villkor för nedskrivning av värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller villkoren för ställande under resolutionsförvaltning är uppfyllda,

3) huruvida värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder och antalet aktier som innehas av varje aktie- eller andelsägare ska skrivas ned och hur mycket,

Dessutom ska det vid värderingen säkerställas att institutets alla eventuella förluster fastställs vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas eller värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder skrivs ned.

7 §

Preliminär värdering

Om en värdering enligt 1 § på grund av ärendets brådskande natur eller av något annat vägande skäl inte kan göras före nedskrivning av värdet på aktierna, andelarna, de andra balansposterna eller de kvalificerade skulderna innan resolutionsåtgärder vidtas, ska verket värdera tillgångarna och skulderna preliminärt (*preliminär värdering*).

Verket kan trots vad som föreskrivs i 1 § skriva ned värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder samt vidta resolutionsåtgärder på basis av den preliminära värderingen.

12 §

Bedömning av bemötandet av aktieägare, andelsägare och borgenärer

Verket ska utan dröjsmål efter det att en nedskrivning och konvertering av värdet enligt 6 kap. eller resolutionsåtgärder enligt 8—11 kap. har vidtagits, göra en bedömning av om aktieägare, andelsägare och borgenärer på basis av beslutet får samma, bättre eller sämre bemötande än i det fall att institutet i stället för en nedskrivning av värdet eller resolution skulle ha försatts i konkurs. Bedömningen ska göras separat från den värdering som avses i 1 §.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i EU:s tillsynsförordning

avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i EU:s tillsynsförordning avsett supplementärkapital till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 §, det nominella värdet på aktier eller andelar i företag som hör till samma grupp som institutet och på andra poster i eget kapital, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som institutets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med denna lag konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket får i syfte att genomföra en konvertering av balansposter som avses i detta moment kräva att institutet eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andelar.

Antalet aktier eller andelar i institutet ska minskas och andra i 1 mom. avsedda finansiella instrument skrivs ned och konverteras i omvänd förmånsrättsordning jämfört med förmånsrättsordningen vid en konkurs i de poster i eget kapital som avses i det momentet. Det första som nedskrivs och konverteras är sådant kärnprimärkapital som avses i artikel 26 i EU:s tillsynsförordning, det andra sådant övrigt primärkapital som avses i artikel 51 och det tredje sådant supplementärkapital som avses i artikel 62, om inte något annat följer av artikel 54, och det sista kvalificerade skulder som föreskrivs i 11 mom. Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital eller kvalificerade skulder ändrar inte ägarens ansvar för förpliktelser som hänför sig till det nedskrivna värdet eller för eventuell skadeståndsskyldighet till följd av överklagande av sådana åtgärder som avses i 1 mom.

Verket kan i samband med beslut om tillämpningen av åtgärder enligt denna paragraf också besluta att ett kreditinstitut i andelslagsform ska ombildas till ett andelsbanksaktiebolag enligt 18 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) eller till ett aktiebolag, att ett centralinstitut i andelslagsform enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ska ombildas till ett aktiebolag och att en sparbank ska ombildas till ett sparbanksaktiebolag enligt 91 § i sparbankslagen (1502/2001). När ett centralinstitut i andelslagsform enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ombildas till ett aktiebolag förfaller centralinstitutets koncession enligt 11 § 1 mom. i den lagen.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas på sådana kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i 8 kap. 7 e § 5 mom. 4—11 punkten, med undantag av villkoret som gäller återstående löptid för skuldinstrument i artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Samråd med övriga myndigheter

Före ett sådant beslut som avses i 1 § ska verket underrätta Finansinspektionen om saken. Om institutet som är föremål för beslutet hör till en grupp vars gruppbaserade tillsyn en annan EES-stats tillsynsmyndighet ansvarar för, ska verket samråda med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och inom ett dygn från samrådet underrätta, utöver Finansinspektionen, också denna tillsynsmyndighet samt motsvarande myndighet i den andra EES-staten samt resolutionsmyndigheterna för de enheter som ingår i resolutionsgruppen.

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma grupp

Då ett institut hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat ska verket besluta om åtgärder som avses i 1 §, om institutet är

3) ett moderföretag och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av moderföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen, och att verket anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet,

4) ett dotterföretag som är registrerat i Finland, och aktier, andelar, andra poster i eget kapital och kvalificerade skulder beaktas i det minimikrav som ställts för institutet med stöd av 8 kap. 7 f §.

Verket ska fatta beslut om åtgärder enligt 1 § 1 mom. samtidigt för moderföretaget och resolutionsenheten, om den senare har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. Förlusterna ska då överföras på resolutionsenheten.

7 §

Beaktande av nedskrivning och konvertering när resolutionsfonden används

Om resolutionsverktyg tillämpas i en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, i ett institut som inte är resolutionsenhet, ska nedskrivningen av denna enhets värde i enlighet med vad som föreskrivs i 1 § beaktas vid beräkningen av de minimibelopp som föreskrivs i 8 kap. 6 § 4 mom. 1 punkten och 6 mom. 1 punkten.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

2 §

Resolutionsverktyg

Resolutionsverktyg är

1) nedskrivning av det nominella värdet på ett instituts eller tillfälligt instituts skulder och konvertering av skulderna till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet i syfte att förbättra institutets solvens eller överföra dess tillgångar i enlighet med 2—4 punkten, så som föreskrivs i 8 kap. (*nedskrivning och konvertering av skulder*),

Verket kan besluta ta ut en rimlig ersättning som motsvarar självkostnadsvärdet för sina kostnader för användningen av resolutionsverktyg hos institutet eller det tillfälliga institutet eller dra av ersättningen från det inlösenpris som gäller inlösen enligt 1 mom. 2 och 3 punkten. Verkets fordringar enligt detta moment ska betalas vid institutets, det tillfälliga institutets eller egenomsförvaltningsbolagets konkurs med den förmånsrätt som anges i 1 kap. 4 a § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen.

6 §

Tillämpning av bestämmelserna om ägartillsyn

När skulder konverteras till aktier eller andelar på det sätt som avses i 6 eller 8 kap. eller när aktier eller andelar överförs med stöd av 9 kap., tillämpas 3 kap. i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster och 32 a—32 c § i lagen om Finansinspektionen, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen och i lagen om investeringstjänster kan verket med stöd av bestämmelserna i 6, 8 och 9 kap. i denna lag överföra aktier och andelar innan Finansinspektionen har fattat beslut enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i kreditinstitutslagen eller beviljat tillstånd enligt 6 a kap. 2 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster. Verket har emellertid uteslutande rätt att utöva de rättigheter som är förenade med aktierna och andelarna till dess att Finansinspektionen har beviljat nämnda tillstånd eller har beslutat om den förbjuder överlåtelsen av aktierna eller andelarna eller till utgången av den tidsfrist som avses i 32 b § i lagen om Finansinspektionen.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1 §

Rätt att skriva ned det nominella värdet av skulder och konvertera dem till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet

Verket kan genom sitt beslut, med de undantag som anges i 5 och 6 §, helt eller delvis skriva ned det nominella värdet av andra skuldinstrument i institut, tillfälliga institut enligt 10 kap. och egendomsförvaltningsbolag enligt 11 kap. än sådana som avses i 4 §, nedan nedskrivningsbara skulder, och konvertera de nedskrivna skulderna till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

3 §

Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder

När verket skriver ned skuldernas nominella värde och konverterar det belopp som motsvarar nedskrivningen till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet, ska verket på basis av en värdering enligt 5 kap. uppskatta det totalbelopp varmed de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde ska skrivas ned och, under de förutsättningar som föreskrivs i 4 mom., konvertera det till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet.

När skulder i enlighet med 1 mom. konverteras till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet kan verket använda olika konverteringsförhållande för skulder som vid konkurs har olika förmånsrätt. Verket ska då iakta den ena av följande principer:

4 §

Skulder vars nominella värde inte kan skrivas ned

Detta kapitel ska inte tillämpas på följande skulder:

-
- 7) insättningsgarantiavgifter enligt 5 kap. 4 § 1 mom. i verklagen,
 - 8) skulder till enheter som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider.

Det som föreskrivs i 1 mom. 8 punkten tillämpas inte om skuldens förmånsrätt vid en konkurs är i enlighet med eller sämre än 2 § i betalningsordningslagen.

6 §

Användning av resolutionsfonden i särskilda fall

Resolutionsfondens medel kan användas för sådana syften som avses i 2 mom. endast efter det att de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde i enlighet med 1 § har skrivits ned med minst ett belopp som motsvarar åtta procent av det sammanlagda beloppet av det under resolutionsförvaltning ställda institutets skulder och kapitalbas som beräknats enligt 5 kap. Medel kan användas dock högst till ett belopp som

- 1) behövs för att trygga de finansiella verksamhetsförutsättningarna för institutet som har ställts under resolutionsförvaltning på det sätt som avses i 7 kap. 1 §, och som

- 2) motsvarar högst fem procent av det sammanlagda beloppet av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning skulder och kapitalbas beräknat enligt 5 kap., om inte något annat följer av 5 mom. i denna paragraf.

7 §

Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska i enlighet med 7 a—7 g § ständigt ha en kapitalbas och kvalificerade skulder som sammanlagt uppgår till ett sådant belopp som verket bestämmer och som beräknats i enlighet med 7 a § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet.

Minimikravet för institutets kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara tillräckligt för att

- 1) till fullo täcka institutets förväntade förluster, och
- 2) vid behov säkerställa att en resolutionsenhet eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapital för att bedriva koncessionsenlig verksamhet.

Om institutet enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs, får verket med avvikelse från 2 mom. fastställa kravet så att det är högst så stort som det som föreskrivs i 2 mom. 1 punkten, om verket bedömer att detta är motiverat.

Verket ska när det fastställer kravet enligt 1 mom. beakta åtminstone

- 1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen,
- 2) behovet att, i det fall att skulderna nedskrivs och konverteras, säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att förlusterna ska kunna täckas och institutets kapitalbas ökas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet,

- 3) behovet att, i det fall att de kvalificerade skulderna inte nedskrivs eller konverteras i enlighet med resolutionsplanen, säkerställa att resolutionsenheten har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att förlusterna ska kunna täckas och enhetens kapitalbas ökas till ett tröskelvärde som tryggar dess fortsatta verksamhet,

- 4) institutets eller resolutionsenhetens storlek, affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och hur institutet eller enheten främjar ekonomin,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) marknadsdjupet för resolutionsenhetens finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument och den tid som behövs för att genomföra transaktioner enligt beslutet,

7) beloppet av sådana kvalificerade skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning och som har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet om justering av minimikravet,

8) tillgången till och beloppet av sådana finansiella instrument som uppfyller kraven i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen,

9) huruvida det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivning eller konvertering i 4 § och som, vid förmånsrättsordningen i ett konkursförfarande, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 procent av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärde ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna,

10) den inverkan som eventuella omorganiseringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Kravet enligt 1 mom. ska inte tillämpas på hypoteksbanker som avses i 2 kap. i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010), om hypoteksbanken i enlighet med resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs. Hypoteksbanken räknas då inte med i det konsoliderade kravet enligt 7 a § 4 mom.

7 a §

Fastställande av minimikravet

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder består av

1) ett krav som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet och som utgör summan av
a) det belopp av förluster som ska täckas och som motsvarar det krav för institutets kapitalbas som avses i artikel 92.1 c i EU:s tillsynsförordning och det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen, och

b) ett sådant rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för institutet att efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder uppfylla de krav som nämns i a-punkten, och

2) ett krav som baserar sig på det totala exponeringsmättet som används vid beräkning av bruttosoliditetsgraden och som utgör summan av

a) det belopp av förluster som ska täckas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för institutet enligt artikel 92.1 d i EU:s tillsynsförordning, och

b) ett sådant rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för institutet att efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder uppfylla det krav som nämns i a-punkten.

Det krav som anges i 1 mom. 1 punkten ska uttryckas i procentandelar av det totala riskexponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning och det krav som anges i 2 punkten ska uttryckas i procentandelar av det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 429 och 429a i den förordningen.

När verket beräknar det krav enligt 1 mom. 2 punkten som baserar sig på det totala exponeringsmättet som ska användas vid beräkning av bruttosoliditetsgraden ska det beakta kraven i 6 § 4 och 6 mom.

Resolutionsenheter ska uppfylla kraven i 1 mom. 1 och 2 punkten på gruppnivå. Verket beslutar på vilka enheter som ingår i en resolutionsgrupp minimikravet ställs för att det ska säkerställas att gruppen som helhet uppfyller kravet på gruppnivå, och hur de ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen. Om ett krav enligt 7 a § 1 mom., 7 d § 1 och 2 mom.

eller 7 b § 1 mom. efter denna prövning inte ställs på en resolutionsenhet på gruppnivå, ska enheten uppfylla minimikravet enligt 1 och 2 punkten på individuell basis.

Om det enligt verkets bedömning är osannolikt att värdet av de kvalificerade skulderna nedskrivs med stöd av 5 § 2 mom. eller att de överförs, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställts utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven i 7 § 2 mom. uppfylls.

När verket beräknar de rekapitaliseringsbelopp som anges i 1 mom. ska det

1) använda de senast rapporterade uppgifterna om det totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, justerade för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som anges i resolutionsplanen, och

2) efter samråd med Finansinspektionen sänka eller höja det belopp som motsvarar buffertkravet enligt prövning i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen för att fastställa det krav som ska tillämpas på institutet efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder.

Verket kan höja det belopp som föreskrivs i underpunkt b i 1 mom. 1-punkten för att säkerställa att institutet kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under ett år efter resolutionen eller nedskrivningen eller konverteringen av skulder. Det förhöjda beloppet ska motsvara det sammanlagda buffertkravet som ska tillämpas efter tillämpning av resolutionsverktyg eller nedskrivning eller konvertering av skulder, minskat med det kontracykliska buffertkrav som föreskrivs i 10 kap. 3 § 4 mom. i kreditinstitutslagen. Det förhöjda beloppet kan dock sänkas eller höjas om Finansinspektionen, efter samrådet med verket, anser att ett lägre belopp är tillräckligt eller ett högre belopp krävs för att behålla marknadsförtroendet och säkerställa att institutet förmår fortsätta tillhandahållandet av kritiska funktioner och få tillgång till finansiering efter resolution.

Verket ska utan dröjsmål justera minimikravet eller det ytterligare krav som anges i 7 b § 2 mom. när en ändring av det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen träder i kraft.

7 b §

Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant består av kraven i artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning och av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. Ett dotterföretag inom EES-området till ett globalt systemviktigt institut utanför EES-området ska uppfylla dessa ytterligare krav med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i 7 e § och 14 kap. 6 § 5 mom.

Verket får ställa ett ytterligare krav enbart för att säkerställa att villkoren i 7 a § och 7 § 2 och 4 mom. uppfylls och om kravet enligt artiklarna 92 och 494 i EU:s tillsynsförordning inte räcker till för att uppfylla villkoren i de paragraferna.

Om flera enheter som tillhör samma globalt systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska verket beräkna det ytterligare kravet för varje resolutionsenhet samt för moderföretaget inom EES-området.

Ett globalt systemviktigt institut samt en resolutionsenhet, på vilken 7 d § 1 eller 3 mom. tillämpas, ska utöver minimikravet uppfylla ett krav som utgör minst åtta procent av det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder enligt 7 g § 4 mom. Verket får fastställa en lägre andel som krav, men den ska ändå vara större än det resultat som erhållits med den formel som föreskrivs i finansministeriets förordning, om villkoren i artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning uppfylls. Närmare bestämmelser om beräkning av detta krav på det totala skuldbeloppet utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Det krav som kompletterar minimikravet och som ska uppfyllas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. kan för de resolutionsenheter som anges i 7 d § 1 mom. dock vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om

1) tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten, och

2) minimikravet gör det möjligt för enheten att uppfylla de krav som anges i 6 § 4 eller 5 mom. När verket bedömer 5 mom. 1 och 2 punkten ska det beakta inverkan på enhetens affärsmodell.

Med avvikelse från 4 mom. får verket besluta att det krav som kompletterar minimikravet ska uppfyllas av de institut och enheter som avses där med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 7 g § 4 mom., i den mån som summan av dem inte överstiger det som är högst av

1) åtta procent av enhetens totala skulder och kapitalbas, eller

2) det sammanlagda buffertkravet tillsammans med två gånger det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen samt tillsammans med två gånger det kapitalbaskrav på åtta procent som avses i artikel 92.1 c i EU:s tillsynsförordning.

Verket får tillämpa 7 mom. på högst 30 procent av alla institut och enheter som avses i 4 mom. Dessutom förutsätts att minst ett av följande villkor uppfylls:

1) om det i bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och

a) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter de åtgärder som anges i 3 kap. 4 § 1 mom. inom den tidsfrist som krävs av verket, eller

b) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som anges i 3 kap. 4 § 4 mom. och tillämpningen av 7 mom. i denna paragraf helt eller delvis skulle kompensera för de väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till resolution,

2) verket bedömer att det är osäkert om resolutionsplanen för resolutionsenheten är genomförbar och tillförlitlig, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

3) buffertkravet enligt prövning i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen återspeglar det faktum att resolutionsenheten i risktermer är bland topp 20 procent av de institut för vilka verket fastställer ett minimikrav.

7 c §

Krav som kompletterar minimikravet för resolutionsenheter

Verket får besluta att andra än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter enligt 7 d § utöver minimikravet med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder enligt 7 g § 4 mom. ska uppfylla ett krav som är högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får fatta ett sådant beslut om

1) de icke-efterställda skulder som anges i 7 g § 1—3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned,

2) det finns en risk för att nedskrivning av sådana icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivning i 4 § åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande,

3) beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande.

Verket ska bedöma den risk som anges i 2 punkten, om beloppet av de skulder som sannolikt undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning eller konvertering i enlighet med 4 eller 5 mom. är över tio procent av den totala kategorin av skulder i fråga.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det sammanlagda buffertkravet ska räknas till godo även för det krav som anges i 1 mom. eller i 7 b § 4 eller 7 mom.

7 d §

Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut

För en resolutionsenhet som inte är ett globalt systemviktigt institut och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro ska minimikravet enligt 7 a § vara åtminstone 13,5 procent av enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och 5 procent av det totala exponeringsmättet som ska användas vid beräkning av bruttosoliditetsgraden.

Resolutionsenheter ska uppfylla kravet enligt 1 mom. med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder enligt 7 g § 4 mom.

Verket får efter samråd med Finansinspektionen besluta att tillämpa 1 mom. även på en sådan resolutionsenhet som av verket har bedömts utgöra en sannolik systemrisk. Då ska verket beakta i vilken utsträckning

- 1) enheten har insättningar och skuldinstrument,
- 2) tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skuldinstrument som enheten emitterat är begränsad, och
- 3) enheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet i 7 a § 4 mom.

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

Dotterföretag till en resolutionsenhet eller till ett institut utanför EEES-området ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Om ett dotterföretag emellertid samtidigt också är ett moderföretag inom EEES-området ska detta uppfylla minimikravet på gruppnivå.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget avvika från tillämpningen av 1 och 2 mom. på ett dotterföretag enligt dem, om

- 1) både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,
- 2) resolutionsenheten eller moderföretaget uppfyller minimikravet i Finland på basis av den konsoliderade finansiella ställningen,
- 3) det finns inga förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till dotterföretaget,
- 4) dotterföretaget leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget eller resolutionsenheten svarar med Finansinspektionens samtycke för dotterföretagets åtaganden, eller så löper dotterföretaget endast försumbara risker,
- 5) moderföretagets eller resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget, och
- 6) moderföretaget eller resolutionsenheten har bestämmande inflytande i dotterföretaget på det sätt som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen.

Minimikravet på ett dotterföretag som avses i denna paragraf ställs med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 10 § i detta kapitel och i 14 kap.

Institut som avses i 1 ska uppfylla minimikravet med följande kapitalbas eller skulder:

- 1) kärnprimärkapital,
- 2) kapitalbas som emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp,
- 3) kapitalbas eller skulder som emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp eller aktieägare, om nedskrivning eller konvertering av skulderna inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,
- 4) skulder som emitteras till och direkt eller indirekt förvärvas av resolutionsenheten,
- 5) skulder som uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3—5 i den förordningen,

6) skulder som i enlighet med betalningsordningslagen rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i 1 punkten och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

7) nedskrivnings- eller konverteringsbara skulder,

8) skulder vars förvärv inte har finansierats direkt eller indirekt av ett institut som avses i 1 eller 2 mom.,

9) skulder på vilka ett institut som avses i 1 mom. inte skulle tillämpa köption, inlösen, återköp eller återbetalning i förtid, utom när institutet är försatt i likvidation eller konkurs,

10) skulder vars ränta eller kapital inte kan avkortas i förtid, utom i samband med ett likvidations- eller konkursförfarande i ett institut som avses i 1 mom.,

11) skulder där storleken på den ränta eller utdelning som ska betalas inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos ett institut som avses i 1 eller 2 mom. eller dess moderföretag.

Verket får besluta att dotterföretagets minimikrav helt eller delvis uppfylls med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1) villkoren i 2 mom. 1 och 2 punkten uppfylls,

2) garantibeloppet är minst lika stort som den andel som ersätter minimikravet

3) det villkor av följande som infaller först uppfylls:

a) verket har fattat ett beslut enligt 6 kap. 1 § om nedskrivning av det nominella värdet på poster i dotterbolagets eget kapital och om nedskrivning av kvalificerade skulder, eller

b) garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning,

4) garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt 1 § i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) till en andel på minst 50 procent av dess belopp,

5) de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i EU:s tillsynsförordning, vilket efter nedsättningar är tillräckligt för att täcka den säkerhet som avses i 4 punkten,

6) de säkerheter som ställs för garantin är inte inregistrerade och används inte som säkerhet för någon annan garanti,

7) säkerheternas löptid uppfyller kraven i artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning, och

8) det finns inga hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsenheten ska, på begäran av verket, tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller ska på annat sätt styrka att det inte finns några sådana hinder som anges i 5 mom. 8 punkten.

7 f §

Undantag för sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket får besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e §, om

1) centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,

2) för åtaganden som gjorts av centralinstitutet och medlemskreditinstitutet gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras medlemskreditinstitutets åtaganden fullt ut av centralinstitutet,

3) minimikravet och solvens och likviditet för medlemskreditinstitut övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut,

4) centralinstitutets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för medlemskreditinstitutet,

5) resolutionsgruppen uppfyller det minimikrav som föreskrivs i 7 a § 4 mom. på gruppnivå, och

6) det finns inga förväntade väsentliga hinder för att centralinstitutet ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbeta skulder till medlemskreditinstitutet.

Ett centralinstituts medlemskreditinstitut som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis.

7 g §

Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet

Nedskrivningsbara skulder kan räknas med i det totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses 7 § 1 mom. bara om de uppfyller villkoren i artiklarna 72a—72c i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen.

Kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut utgörs med avvikelse från 1 mom. av kvalificerade skulder enligt definitionen i artiklarna 72a—72k i EU:s tillsynsförordning.

På skulder med inbäddade derivat som räknas med i det totala beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas vad som föreskrivs i artikel 45b.2 i resolutionsdirektivet.

Skulder som emitterats av ett dotterföretag och som tecknats av aktieägare som inte ingår i en resolutionsgrupp räknas med i resolutionsenhetens totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder bara om

- 1) skulderna emitteras i enlighet med 7 e § 5 mom. 3—11 punkten,
- 2) nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap. 1 eller 2 § inverkar inte på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget, och
- 3) skuldbeloppet är mindre än skillnaden mellan följande:
 - a) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med 7 e § 5 mom. 1—3 punkten,
 - b) det belopp som föreskrivs i 7 e § 1 mom.

9 §

Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Verket får efter samråd med Finansinspektionen vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §:

1) åtgärder för undanröjande av hinder för avveckling och för omorganisering av verksamheten i enlighet med 3 kap. 4 §, eller

2) förbjuda vinstutdelning och annan utdelning av medel i enlighet med 12 kap. 13 §.

Utöver eller i stället för det som föreskrivs i 2 mom. får Finansinspektionen efter samråd med verket vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte fyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §:

1) en åtgärd som föreskrivs i 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen, eller

2) bedöma om institutet är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet på det sätt som anges i 4 kap. 1 § 2 mom.

10 §

Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter

Verket ska agera tillsammans med resolutionsgruppen, resolutionsenheten samt resolutionsmyndigheten för dotterföretagen för att åstadkomma ett beslut om minimikravet

1) för resolutionsenheten på moderföretagets konsoliderade nivå, och

2) på individuell basis för ett sådant institut i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

I det gemensamma beslutet får det överenskommas, i det fall detta står i överensstämmelse med resolutionsplanen för resolutionsenheten, att dotterföretaget i stället för resolutionsenheten

uppfyller en del av minimikravet med finansiella instrument enligt 7 e § 5 mom., som har förvärvats av enheter som inte ingår i resolutionsgruppen.

Om mer än en globalt systemviktig enhet tillhörande samma globalt systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska resolutionsmyndigheten vid behov besluta om avdrag från kvalificerade skuldposter i enlighet med artikel 72e i EU:s tillsynsförordning. Resolutionsmyndigheterna får samtidigt besluta om åtgärder för att minimera skillnaden mellan de minimikrav som beräknats i enlighet med 7 b § 3 mom. för varje resolutionsenhet och de minimikrav som beräknats för moderföretaget med säte i EES-området, så att artikel 12a i EU:s tillsynsförordning beaktas vid beräkningarna. Minimikravet för en resolutionsenhet får dock inte vara lägre än minimikravet för moderföretaget med säte i EES-området. Resolutionsmyndigheterna får fatta beslutet, om det är i överensstämmelse med resolutionsplanen för ett globalt systemviktigt institut.

Resolutionsmyndigheterna får besluta om minskning av skillnaderna mellan minimikraven på det sätt som föreskrivs i 3 mom. genom att ändra nivån på minimikravet för att utjämna skillnader mellan medlemsstaterna i det totala riskexponeringsbeloppet. Beslutet får inte fattas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

10 a §

Bestämmelser som kompletterar resolutionsmyndigheternas samarbete

Om de myndigheter som avses i 10 § 1 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant gemensamt beslut som avses där och verket är ansvarig myndighet för resolutionsenheten, ska verket fatta beslut om ett minimikrav enligt 7 a § 4 mom. på gruppnivå. I beslutet ska beaktas resolutionsmyndighetens bedömning på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheternas anmärkningar om dotterföretagen i resolutionsgruppen.

Om en resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett gemensamt beslut till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om resolutionsmyndigheterna inte inom fyra månader har fattat ett gemensamt beslut ska verket fatta beslut om minimikravet enligt 7 e § i fråga om ett sådant dotterföretag tillhörande en resolutionsgrupp som hör till dess behörighet. I beslutet ska beaktas anmärkningar från resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och en eventuell koncernresolutionsmyndighet.

Om resolutionsenheten eller koncernresolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i 3 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet får dock inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten, om dotterbolagets krav är i överensstämmelse med 7 a § 1 mom. i detta kapitel och med högst två procentenheter skiljer sig från det totala riskvägda exponeringsbeloppet som har beräknats i enlighet med artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning utifrån kravet i 7 a § 4 mom.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 1 och 3 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter denna tidsfrist eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 1 eller 3 mom.

Verket ska fatta de beslut som föreskrivs i denna paragraf samtidigt som resolutionsplanerna och besluten ska omprövas minst en gång per år.

11 §

Övergångsarrangemang

Verket ska fastställa en lämplig övergångsperiod, som verket får ändra, för att ett institut ska uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Institutet ska uppfylla minimikravet senast den 1 januari 2024. Verket får vid behov fastställa en mellanliggande målnivå för institutet, som ska vara uppnådd den 1 januari 2022.

Med avvikelse från 1 mom. får verket vid behov fastställa en övergångsperiod för ett institut som löper ut efter den 1 januari 2024 med beaktande av

- 1) utvecklingen av institutets finansiella situation,
- 2) utsikterna för att minimikravet uppfylls inom en rimlig tidsram, och
- 3) huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de fastställda kvalificerings- eller löptidskriterierna, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

Med avvikelse från 1 mom. ska en enhet som avses i 7 d § 1 och 3 mom. i detta kapitel uppfylla minimikravet den 1 januari 2022. Dessa enheter behöver inte uppfylla minimikravet inom två år från dagen då

- 1) verket skrev ned enhetens skulder, eller
- 2) enheten har verkställt en alternativ åtgärd genom vilken kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera har utövats i syfte att rekapitalisera enheten.

Resolutionsenheten eller den grupp som enheten är en del av behöver inte uppfylla minimikravet inom en treårsperiod från den dag då enheten eller gruppen anses ha blivit ett globalt systemviktigt institut eller ett sådant institut som avses i 7 d § 1 eller 3 mom.

Verket ska fastställa en lämplig övergångsperiod för att ett institut ska uppfylla minimikravet också när verket har använt resolutionsverktyg eller skrivit ned eller konverterat institutets skulder.

När verket fastställer de övergångsperioder som föreskrivs i denna paragraf ska det meddela institutet det målsatta minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod. Verket får ändra dessa periodmål. När verket fastställer de övergångsperioder som föreskrivs i denna paragraf ska det beakta

- 1) insättningarnas belopp och skuldinstrument i finansieringsmodellen,
- 2) tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och
- 3) i vilken utsträckning kärnprimärkapital används för att uppfylla minimikravet.

12 §

Hur nedskrivning och konvertering tillämpas på derivat

Skulder som baserar sig på derivat räknas till godo i det totala beloppet av skulder när det krav enligt 7 b § 4 eller 7 mom. eller 7 c § 1 mom. som kompletterar minimikravet ställs så att nettningrättigheterna erkänns fullt ut.

12 a §

Avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder

Ett institut ska använda sig av ett avtalsvillkor i avtalet enligt vilket institutets borgenär erkänner och godkänner att kapitalbeloppet eller det utestående beloppet minskas, konverteras eller avskrivs genom beslut av verket, om följande förutsättningar uppfylls:

1) skulden är inte en sådan skuld som avses i 4 §,
2) skulden är inte en ersättningsberättigad insättning som gjorts av en fysisk person eller av någon annan juridisk person än en sådan som avses i 2 kap. 5 § 2 punkten i revisionslagen (1141/2015),

3) på skulden tillämpas lagstiftningen i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

4) skuldinstrumentet har emitteras den 1 januari 2021 eller därefter.

Verket får besluta att 1 mom. inte tillämpas, om kravet för institutets kapitalbas och kvalificerade skulder är lika med det belopp för förlusttäckning som föreskrivs i 7 § 2 mom. 1 punkten och en skuld enligt 1 mom. inte beaktas när minimikravet beräknas.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om verket bedömer att ett i 15 kap. 1 § avsett avtal eller ett tredjelands lagstiftning som tillåter nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter ska tillämpas på det avtal som institutet ingått.

Institutet ska underrätta verket om ett avtalsvillkor enligt 1 mom. är ogörligt i avtalet. I underrättelsen ska det anges en motivering samt vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Avvikelse från skyldigheten att ta med avtalsvillkoren kan tillåtas endast om avtalet gäller skulder som har bättre förmånsrätt än sådana fordringar som föreskrivs i 1 kap. 4 a § 1 mom. i kreditinstitutslagen. Institutet ska förse verket med all information som verket begär för att inverkan av underrättelsen ska kunna bedömas. Skyldigheten att ta med ett avtalsvillkor i enlighet med 1 mom. avbryts för det aktuella avtalets del under den tid som underrättelsen behandlas. Avtalsvillkoret ska tas med i avtalet inom en rimlig tidsfrist efter underrättelsen, om verket beslutar att det inte är ogörligt att ta med avtalsvillkoret med hänsyn till säkerställande av möjligheterna till avveckling och omorganisering av institutet. Verket får dessutom kräva att institutet ändrar sin praxis avseende utelämnande av avtalsvillkoret.

Verket får utifrån tekniska standarder för tillsyn som antas genom Europeiska kommissionens förordning eller beslut ange de kategorier av skulder för vilka institutet får meddela att det är ogörligt att ta med ett avtalsvillkor i enlighet med 4 mom.

Bestämmelser i 4 mom. tillämpas inte om skulden innehåller finansiella instrument som hänförs till övrigt primärkapital eller supplementärkapital eller obligationer, om dessa instrument är skulder utan säkerhet.

Verket ska omedelbart bedöma inverkan på möjligheten till avveckling och omorganisering av institutet, om inom en kategori av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i 1 mom., tillsammans med de skulder som är undantagna från nedskrivning i enlighet med 4 § eller som verket sannolikt kommer att undanta från nedskrivning i enlighet med artikel 5 § 2 mom. uppgår till mer än tio procent av den kategorin av skulder. Bestämmelserna i 3 kap. 4 § ska tillämpas, om verket bedömer att de skulder som inte innehåller ett skuldvillkor enligt 1 mom., skapar ett väsentligt hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av verksamheten.

Skulder för vilka ett avtalsvillkor enligt 1 mom. inte tas med medräknas inte i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Verket har rätt att skriva ned, konvertera och avskriva skulder i enlighet med denna lag, även om institutet inte använder ett i 1 mom. avsett avtalsvillkor.

Institutet ska på begäran ge verket ett utlåtande om det i 1 mom. avsedda avtalsvillkorets verkställbarhet och verkan.

13 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 12 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om de minimikrav som institut och moderföretag enligt artiklarna 8 och 9 ska vara skyldiga att följa när det gäller kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I artikel

27 i den förordningen föreskrivs om nedskrivning av skulder och om konvertering av skulder till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet.

14 §

Offentliggörande samt rapportering till verket och Europeiska bankmyndigheten

Instituten ska rapportera följande till verket och Finansinspektionen:

- 1) en gång i halvåret beloppet av kvalificerade skulder och det i 7 e § 5 mom. 1—3 punkten föreskrivna beloppet av kapitalbas,
- 2) en gång i året beloppet av andra nedskrivningsbara skulder, och
- 3) en gång i året sammansättningen av skulder och kapitalbas enligt 1 och 2 punkten, deras förmånsrättsordning vid konkurs samt huruvida lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på dem och innehåller de ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter.

Utöver det som bestäms i 1 mom. ska ett institut rapportera de omständigheter som regleras där på verkets eller Finansinspektionens begäran. Ett institut är inte skyldigt att rapportera beloppet av nedskrivningsbara skulder enligt 1 mom. 2 punkten, om institutet vid tidpunkten för rapporteringen innehar belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 % av minimikravet.

Ett institut ska minst en gång i året offentliggöra

- 1) den information som anges i 1 mom. 1 punkten samt posternas sammansättning och löptidsprofil samt förmånsrättsordning vid likvidation och konkurs, och
- 2) det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e § i detta kapitel.

Bestämmelserna i 1 och 3 mom. tillämpas inte på institut som enligt resolutionsplanen inte ska ställas under resolutionsförvaltning.

Om resolutionsbefogenheter eller i 6 kap. 1 § föreskrivna nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder har utövats i fråga om institutet, ska institutet offentliggöra informationen i enlighet med 3 mom. från och med den dag då institutet i enlighet med 11 § ska uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som med stöd 7 a § 4 mom. eller 7 e § fastställts för instituten.

9 kap.

Överföring av affärsverksamhet

3 §

Förfarandet vid överföring av affärsverksamhet

Verket ska offentligt bjuda ut sådan affärsverksamhet till försälning som ska överföras eller separat bjuda ut varje del av verksamheten, om inte något annat följer av 2 eller 5 mom.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. tillämpas inte om affärsverksamhet överförs till ett medlemskreditinstitut enligt 2 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker som tillhör samma sammanslutning.

12 kap.

Verkets befogenheter

7 §

Hur vissa avtalsvillkor påverkas av resolution och tidigt ingripande

En resolutionsåtgärd som avses i 1 mom. och en händelse som har direkt samband med tillämpning av det momentet eller ett i 8 § avsett uppskjutande av fullgörandet av betalnings- och leveransskyldigheter berättigar inte åtgärder som syftar till att

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. tillämpas trots ett avbrott eller en begränsning enligt 8—9 §.

8 §

Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal

Verket har rätt att vid resolutionsförvaltning skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter från och med den dag då en underrättelse om saken offentliggörs högst till utgången av ett sådant närmast därpå följande dygn som är en bankdag.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har verket motsvarande uppskovsrätt efter samråd med Finansinspektionen, om

1) institutet har i enlighet med 4 kap. 1 § 1 § 1 punkten bedömts vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

2) någon annan i 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten avsedd annan åtgärd som skulle säkerställa institutets fortsatta verksamhet är inte omedelbart tillgänglig, och

3) uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämras samt för att

a) säkerställa ett viktigt allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 3 mom.,

b) välja resolutionsåtgärd, eller

c) säkerställa att resolutionsverktyget används effektivt.

När verket fattar ett uppskavsbeslut enligt 2 mom. ska det beakta huruvida institutet försätts i likvidation eller görs ansökan om att det ska försättas i konkurs i enlighet med 23 a § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 120 a § 3 mom. i sparbankslagen eller 33 § 2 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform och beakta trygghandlet av borgenärernas rättigheter och jämlika behandling.

När verket fattar ett uppskavsbeslut i enlighet med 1 eller 2 mom. ska det beakta omständigheterna i det enskilda fallet, skjuta upp fullgörandet av betalnings- och leveransskyldigheterna för så kort tid som möjligt och bedöma om det är ändamålsenligt att utsträcka uppskovet till garanterade insättningar som avses i 5 kap. 8 § i verklagen, särskilt fysiska personers samt mikroföretags och små och medelstora företags garanterade insättningar.

Verket ska utan dröjsmål underrätta institutet och de myndigheter som nämns i 4 kap. 3 § om ett uppskov enligt 2 mom. samt offentliggöra uppskavsbeslutet i enlighet med 4 kap. 4 § 1—4 mom.

Om genomförandet av ett avtal skjuts upp i enlighet med 1 eller 2 mom. skjuts också motpartens betalnings- och leveransskyldigheter upp för samma tid.

Om en förpliktelse som avses i 1 eller 2 mom. enligt avtal skulle ha förfallit under uppskovstiden, anses förpliktelsen ha förfallit omedelbart efter utgången av uppskovstiden.

Utöver uppskov enligt 2 mom. får verket dessutom i enlighet med 9 § begränsa borgenärens möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande och i enlighet med 10—11 § tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal för den tid som föreskrivs i 1 mom.

Om verket har beslutat att skjuta upp fullgörandet av betalnings- och leveransskyldighet på det sätt som föreskrivs i 2 mom. eller om begränsningar eller uppskov som avses 8 mom. och om resolutionsbefogenheter har utövats med avseende på institutet, kan verket inte längre utöva de befogenheter som föreskrivs i 1 mom. eller 9—10 §.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter där förmånstagare är avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem eller centrala motparter eller centralbanker.

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Bestämmelserna i 1 mom. ska tillämpas trots uppskov eller begränsning enligt 8—9 §.

12 §

Avtalsenligt erkännande av anståndsbefogenheter

Ett institut ska i finansiella avtal som regleras av tredjelands lagstiftning ta med ett avtalsvillkor enligt vilket parterna erkänner att 7 § ska tillämpas och att verket kan utöva uppskofs-, begränsnings- och anståndsbefogenheter enligt 8—11 § med avseende på avtalet.

Ett avtalsvillkor som avses i 1 mom. ska tas med i alla finansiella avtal

1) som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse, eller
2) genom vilka överenskommelse träffas om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande.

Ett moderföretag med säte inom EES-området ska dessutom se till att villkoret tas med i finansiella avtal som ingås av dotterföretag i tredjeländer, om dotterföretaget är ett institut, ett finansiellt institut eller ett värdepappersföretag. Av villkoret ska det framgå att om verket utövar de uppskofs-, begränsnings- och anståndsbefogenheter som avses i 8—11 § med avseende på moderföretaget, medför detta inte rätt att vidta en åtgärd vars syfte är att säga upp, häva eller ändra dotterföretagets avtal, skjuta upp genomförandet av avtalet, netta betalningsförpliktelser, kvitta skulder eller göra säkerhetsrätt gällande.

Verket får tillämpa 7—11 § på det finansiella avtalet trots att institutet inte använder det avtalsvillkor som avses i 1 mom.

13 §

Begränsning av utdelningen

Verket kan förbjuda ett institut att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 mom. Verket kan förbjuda utdelning, trots att institutet uppfyller det sammanlagda buffertkravet och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a—c i EU:s tillsynsförordning, om det inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Om institutet befinner sig i en sådan situation ska det omedelbart underrätta verket.

Som utdelning betraktas i denna paragraf följande utdelningssätt:

1) kontant betalning av utdelning eller ränta, aktieemission som helt eller delvis genomförs som en fondemission, förvärv av egna aktier eller andelar, inlösen av aktier eller andelar, återbetalning av kapital eller någon annan med dessa jämförbar betalning på basis av ett finansiellt instrument som hänförs till primärkapitalet enligt artikel 25 i EU:s tillsynsförordning,

2) åtagande som gäller betalning av rörlig ersättning eller betalning av en del av en rörlig ersättning eller tilläggspension enligt prövning, om kreditinstitutet inte har uppfyllt det sammanlagda buffertkravet betalningstidpunkten eller under intjäningsperioden för den rörliga ersättningen.

Om den kapitalbas som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet är

1) mindre än 25 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet får institutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent, men mindre än 50 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent, men mindre än 75 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent, men ändå underskrider det sammanlagda buffertkravet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,6.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet betraktas i denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s tillsynsförordning och 8 kap. 7 a, 7 b och 7 d §.

Som utdelningsbara medel enligt 3 mom. betraktas den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den latenta skatteskulden med antagandet att kreditinstitutet inte genomför någon utdelning.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida det meddelar ett förbud enligt 1 § med beaktande av samtliga följande faktorer:

1) skälen till underlåtenheten, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheterna till avveckling och omorganisering,

2) utvecklingen av institutets finansiella situation och sannolikheten för att det inom en överblickbar framtid kommer att vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

3) utsikterna för att institutet kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i 1 mom. inom en rimlig tidsram,

4) huruvida oförmåga att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i EU:s tillsynsförordning (EU) eller 8 kap. 7 e § 4 mom. eller 7 g § är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar,

5) huruvida förbudet enligt en helhetsbedömning är den mest ändamålsenliga åtgärden för att ta itu med institutets situation med beaktande av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren samt möjligheterna till avveckling och omorganisering.

Verket ska göra den bedömning som föreskrivs i 6 mom. åtminstone en gång i månaden så länge institutet inte uppfyller kraven enligt 1 mom.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen meddela ett förbud enligt 1 mom., om institutet fortfarande inte uppfyller villkoren enligt 1 mom. nio månader efter det att underrättelse om situationen lämnades av institutet.

Med avvikelse från 8 mom. behöver förbud inte meddelas om verket efter en bedömning finner att minst två av följande villkor är uppfyllda:

1) underlåtenheten beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna,

2) de störningar som avses i 1 punkten leder till ökad prisvolatilitet för institutets kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för institutet samt till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar institutet från att emittera sådana finansiella instrument på dessa marknader,

3) den stängning av marknaden som avses i 2 punkten tillämpas också på flera andra institut,

4) den störning som avses i 1 punkten hindrar institutet från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument för att avhjälpa underlåtelsen, eller

5) förbudet leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Verket ska underrätta Finansinspektionen om sitt beslut att tillämpa ett undantag enligt 8 mom. och varje månad upprepa sin bedömning av huruvida undantaget är tillämpligt.

14 kap.

Koncernresolution

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om ett institut som är auktoriserat i ett tredjeland har dotterföretag i EES-stat eller minst två filialer som resolutionsmyndigheten betraktar som betydande i en EES-stat eller ett moderföretag i minst två EES-stater, ska resolutionsmyndigheterna i EES-staterna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium.

Ordförande i det europeiska resolutionskollegiet är resolutionsmyndigheten för den EES-stat där moderföretaget är etablerat eller vars behörighet omfattar det dotterföretag som har den största balansräkningen. Ordförande i det europeiska resolutionskollegiet är dock resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget är etablerat inom EES-området, om moderföretaget innehar samtliga dotterföretag inom EES-området till ett moderföretag från tredjeland.

Det europeiska resolutionskollegiet ska tillämpa 3—4 § när det utför sina uppgifter eller riktar åtgärder mot företag eller filialer som avses i 1 mom.

Vid ställandet av det minimikrav som avses i 8 kap. ska det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om det europeiska resolutionskollegiet godkänner den globala resolutionsstrategin och dotterföretag inom EES-området eller ett moderföretag inom EES-området och dess dotterföretag enligt strategin inte är resolutionsenheter, ska ett dotterföretag inom EES-området eller moderföretaget inom EES-området uppfylla minimikravet enligt 7 d § 1 punkten genom att emittera sådana tillgångar eller skulder som avses i 4 mom. i den paragrafen till moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland eller till dettas dotterföretag som är etablerade i samma land eller till andra enheter. Om ett moderföretag inom EES-området uppfyller detta minimikrav, ska det göra det på gruppnivå.

17 kap.

Sekretess och överklagande

4 §

Inverkan på likvidation och konkurs

Om ett institut har ställts under resolutionsförvaltning får institutet och företag som hör till samma grupp som institutet inte försättas i likvidation eller konkurs, om inte verket tagit initiativ till förfarandet och om inte något annat föreskrivs i 3 mom.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 2 kap. 4 § i denna lag om uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan, av 4 kap. 1 § 4 mom. om skyldighet att underrätta Finansinspektionen och av underskridande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade som fastställts i enlighet med 8 kap. 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder som fattats före ikraftträdandet av denna lag är i kraft tills verket meddelar institutet ett nytt beslut efter lagens ikraftträdande. På beslutet tillämpas det 8 kap. som gällde vid ikraftträdandet tills ett nytt beslut har meddelats.

Bestämmelserna om skyldigheten att offentliggöra information i 8 kap. 14 § 3 mom. tillämpas från och med den 1 januari 2024. Om verket har fastställt en övergångsperiod för institutet i enlighet med 8 kap. 11 § 2 mom. som går ut efter den 1 januari 2024, tillämpas skyldigheten att offentliggöra information från och med den dag då övergångsperioden går ut.

3.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 65 d—e §,
ändras 4 § 3 mom., 10 § 1 mom. 6 punkten, 26 § 1 mom. 2 punkten och 59 §, sådan den lyder
i lag 311/2015, samt
fogas till 4 § 2 mom. en ny 14 punkt, till 26 § ett nytt 9 mom. och till 31 § ett nytt 5 mom.
som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Tillsynsobjekt

14) holdingföretag som har beviljats koncession för holdingföretagsverksamhet på det sätt som föreskrivs i 2 a kap. i kreditinstitutslagen.

Med auktoriserade tillsynsobjekt jämställs vid tillämpningen av 3 kap. i denna lag också försäkringsföreningar enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), försäkringskassor enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), kreditinstitut, värdepappersföretags, försäkringsbolags och försäkringsföreningars andra än i 2 mom. 14 punkten avsedda holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutningar enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), i enlighet med vad som föreskrivs i det nämnda kapitlet.

2 kap.

Förvaltning

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

6) fatta beslut som gäller ställande, ändring eller bibehållande av buffertkrav enligt 10 kap. 4, 4 a, 7 och 8 § i kreditinstitutslagen, erkännande av buffertkrav enligt 10 kap. 4 d § i den lagen, förfarandet enligt 10 kap. 4 e § i den lagen, förfarandet enligt 10 kap. 6 § i den lagen eller den maximala belåningsgraden enligt 15 kap. 11 § 5 mom. i den lagen eller erkännande av buffertkrav enligt 65 e § i denna lag eller ställande av högre kapitalkrav än minimikravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan EU:s tillsynsförordning, när det gäller sådana krediter enligt artiklarna 124 och 164 i den förordningen som är

säkrade genom panträtt i fast egendom, eller ändring av ett tidigare beslut som gäller detta eller tillämpning av artikel 458 i den förordningen.

3 kap.

Tillsynsbefogenheter

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och registrering samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinstitutslagen, en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar, eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats, eller

Verksamhetstillståndet för ett globalt systemviktigt institut kan inte återkallas och det kan inte förordnas att verksamheten ska avslutas endast på den grunden att kreditinstitutet inte uppfyller kraven i artiklarna 92a och 92b i EU:s tillsynsförordning.

31 §

Revisorernas anmälningsskyldighet

Finansinspektionen kan kräva att ett auktoriserat tillsynsobjekt ska byta ut tillsynsobjektets revisor, om revisorn försummar den anmälningsskyldighet som föreskrivs i denna paragraf. Om en revisionssammanslutning har utsetts till revisor för ett auktoriserat tillsynsobjekt, avser kravet den person i revisionssammanslutningens anställning som bär huvudansvaret för revisionen av tillsynsobjektet. Finansinspektionen ska lämna sitt krav till det auktoriserade tillsynsobjektets revisionskommitté eller, om det auktoriserade tillsynsobjektet inte har någon revisionskommitté, till tillsynsobjektets styrelse. Framställandet av ett krav som avses i detta moment hindrar inte Finansinspektionen eller Patent- och registercentralens revisionstillsyn från att vidta åtgärder enligt revisionslagen.

59 §

Anmälan till hemstatens tillsynsmyndighet om villkoren för utländska EES-filialers och andra utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet

Finansinspektionen ska inom två månader från det att den av en utländsk EES-filial eller utländsk EES-tillsynsmyndighet informerats om att filialen inlett verksamhet i Finland eller att det skett betydande förändringar i denna verksamhet informera den utländska EES-filialen och den myndighet som svarar för tillsynen över den EE-filialen eller, om det är fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag, den myndighet som svarar för tillsynen över det försäkringsbolaget, om de krav som gäller filialens verksamhet och tillsynskraven samt om de i allmänt intresse uppställda villkor som det utländska EES-tillsynsobjektet ska iaktta i sin verksamhet i Finland. Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på utländska värdepappersföretags, utländska betalningsinstituts eller utländska fondbolags filialetableringar i Finland. Bestämmelser om inledande av tilläggs pensionsverksamhet i Finland finns i lagen om utländska försäkringsbolag.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

Finansinspektionen ska inrätta ett tillsynskollegium, om

- 1) Finansinspektionen svarar för grupp-tillsynen över ett tillsynsobjekt och gruppen omfattar ett tillsynsobjekt som beviljats koncession i en annan EES-stat, ett tillsynsobjekt som hör till gruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat eller ett tillsynsobjekt omfattas av skyldigheten att bilda en underkoncern enligt 2 kap. 5 § i kreditinstitutslagen, eller
- 2) ett finländskt kreditinstitut som inte omfattas av den grupp-baserade tillsynen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat.

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över tillsynsobjekt, filialer och holdingföretag som avses i 1 mom. och Europeiska tillsynsmyndigheten har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 4 kap. 5 § 5 mom., 5 kap. 4 § 2 mom. och 6 kap. 1 § 3 mom. som följer:

4 kap.

EU:s stabilitetsavgift till EU:s gemensamma resolutionsfond och stabilitetsavgiften till den nationella resolutionsfonden

5 §

Den nationella stabilitetsavgiften och målnivån för resolutionsfonden

Om stabilitetsavgifternas belopp efter den tidsfrist som anges i 2 mom. sjunker under målnivån, ska verket ta ut stabilitetsavgifter till dess att målnivån har nåtts. Om stabilitetsavgifternas belopp efter tidsfristen sjunker under 2/3 av målnivån, bestäms den andel som avses i 3 mom. så att resolutionsfondens medel uppnår miniminivån enligt 2 mom. senast det sjätte kalenderåret efter det att beloppet underskred 2/3 av miniminivån.

5 kap.

Insättningsgaranti

4 §

Insättningsgarantiavgift och insättningsgarantisystemets anslutningsavgift

En ny inlåningsbank ska betala insättningsgarantisystemets anslutningsavgift som utgör 0,8 procent av inlåningsbankens sammanlagda garanterade insättningar. Anslutningsavgiften ska i sin helhet betalas inom sex år från anslutningen så att inlåningsbanken varje år betalar minst en sjättedel av den totala avgiften. Det första året ska betalas ett belopp som motsvarar minst en sjättedel av det sammanlagda avgiftsbeloppet beräknat på basis av inlåningsbankens kalkylerade garanterade insättningar vid utgången av det andra kalenderåret efter anslutningsåret. Den årliga anslutningsavgiften ska ökas eller minskas i samma förhållande som beloppet av inlåningsbankens garanterade insättningar ökar eller minskar under respektive år.

6 kap.

Fondens bokslut och revision

1 §

Fondens bokslut och revision

Finansministeriet ska för tre år åt gången för revisionen av fondens förvaltning, ekonomi och räkenskaper tillsätta två revisorer som ska vara antingen revisorer som är godkända av Centralhandelskammaren eller revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 6 § 2 mom., 20 § 1 och 5 mom., 20 a §, 21 § och 23 a §,
av dem 6 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1204/2014, 20 § 1 mom. och 5 mom. sådana de lyder i lag 642/2006, 21 § sådan den lyder i lagarna 1204/2014 och 869/2018 och 23 a § sådan den lyder i lag 408/2004,
fogas till 23 a §, sådan den lyder i lag 408/2004, ett nytt 2 mom. som följer:

6 §

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014), ska på insättningsgarantin tillämpas 13 § i det kapitlet. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas, om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i nämnda 8 § 5 mom. betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i nämnda 8 § 1 mom.

20 §

När Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet beslutar att ett kreditinstitut ska försättas i likvidation ska de samtidigt utse en eller flera likvidatorer. På likvidatorerna tillämpas

i övrigt 20 kap. 9 § 1 och 3 mom. i aktiebolagslagen. Också Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet kan, utöver vad som föreskrivs i det nämnda lagrummet, ansöka om ett sådant förordnande som avses i 20 kap. 9 § 3 mom. i aktiebolagslagen.

Likvidatorerna ska till Finansinspektionen samt till Verket för finansiell stabilitet, om det har beslutat om försättande i likvidation, för kännedom lämna slutredovisningen samt den anmälan som avses i 20 kap. 17 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

20 a §

Registermyndigheten, Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet och domstolen ska när de utser en likvidator ge denne ett intyg över valet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av bolagsstämmans protokoll utgör bevis på att bolagsstämman har utsett likvidatorn till uppdraget.

21 §

Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på egen ansökan eller på ansökan av en borgenär eller Verket för finansiell stabilitet, med iakttagande av vad som föreskrivs i konkurslagen (120/2004) och nedan i detta kapitel.

23 a §

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är kreditinstitutets bolagsstämma, registermyndigheten, Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet och en finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i aktiebolagslagen. Behörig att besluta om försättande av ett kreditinstitut i konkurs är en finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Det ovan föreskrivna förfarandet gäller också ett kreditinstituts filialer i andra EES-stater.

Verket för finansiell stabilitet ska besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller ansöka hos domstol om försättande av kreditinstitutet i konkurs, om villkoren för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag är uppfyllda, men Verket för finansiell stabilitet beslutar att inte ställa kreditinstitutet under resolution, eftersom det i enlighet med 3 punkten i den paragrafen inte anses behövas för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Verket för finansiell stabilitet ska också besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller ansöka om att det ska försättas i konkurs, om den nämnd som avses i artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 i enlighet med artikel 18.8 i den förordningen inte ställer kreditinstitutet under resolutionsförvaltning. Verket för finansiell stabilitet ska samråda med Finansinspektionen innan den beslutar om försättande i likvidation eller ansöker om försättande i konkurs. Likvidationen börjar när Verket för finansiell stabilitet har fattat sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen (1502/2001) 69 § 2 mom., 104 §, 104 a §, 108 §, 114 § 3 mom., 118 § och 120 a § 1 mom.,
av dem 69 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1206/2014, 104 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 590/2003, 104 a § och 120 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 410/2004 och 108 § sådan den lyder i lag 614/2014 och 118 § sådan den lyder i lagarna 1206/2014 och 871/2018,
fogas till 120 a §, sådan den lyder i lag 410/2004, ett nytt 3 mom. som följer:

69 §

Av det meddelande som avses i 1 mom. ska dessutom framgå att bestämmelserna i 5 kap. 13 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) tillämpas på insättningsgarantin, om en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 5 kap. 8 § i den lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande sparbankerna på det sätt som avses i 5 mom. i den nämnda 8 § betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns på insättningsgarantin som avses i 1 mom. i den nämnda paragrafen.

104 §

I samband med sparbankens, Finansinspektionens eller Verket för finansiell stabilitets likvidationsbeslut ska utses en eller flera likvidatorer i stället för styrelsen, verkställande direktören och ett eventuellt förvaltningsråd. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om styrelsen och dess medlemmar gäller i tillämpliga delar likvidatorerna, om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en sparbank som har trätt i likvidation saknar i registret införda behöriga likvidatorer, ska registermyndigheten förordna likvidatorer. Sådant förordnande kan sökas av Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet samt av den vars rätt kan vara beroende av att kreditinstitutet har någon som företräder det.

Likvidatorerna skall omedelbart efter att Finansinspektionen har fattat beslut om återkallelse av koncessionen sammankalla sparbankens principaler för att besluta om åtgärder med anledning av att sparbanken fusioneras med en annan sparbank eller för att i något annat avseende rätta till koncessionsförutsättningarna eller för att upplösa sparbanken.

104 a §

Registermyndigheten, Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet ska när de utser en likvidator ge denne ett intyg över valet till uppdraget. Ett utdrag ur eller en kopia av principalmötets protokoll utgör bevis på att principalmötet har utsett likvidatorn till uppdraget.

108 §

När principalmötet, Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet har beslutat att sparbanken ska träda i likvidation, ska likvidatorerna utan dröjsmål göra registreringsanmälan om likvidationsbeslutet och om valet av likvidatorer. Anmälan ska dessutom göras till insättningsgarantifonden och, om likvidationsbeslutet har fattats av principalerna, till Finansinspektionen. Anmälan ska göras också till säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd, om sparbanken är medlem i fonden.

114 §

Likvidatorerna ska tillstålla Finansinspektionen samt Verket för finansiell stabilitet, om det har beslutat om försättande i likvidation, slutredovisningen för kännedom.

118 §

En sparbanks egendom kan avträdas till konkurs genom beslut av styrelsen eller, om sparbanken är i likvidation, genom beslut av likvidatorerna eller på ansökan av Verket för finansiell stabilitet. Under konkursen företräds sparbanken såsom konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan dock nya styrelsemedlemmar eller nya likvidatorer väljas.

120 a §

Behöriga att besluta om försättande av en sparbank i likvidation är principalmötet, Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet på det sätt som föreskrivs i denna lag. Behörig att besluta om försättande av en sparbank i konkurs är en finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs därom. Det ovan föreskrivna förfarandet gäller också en sparbanks filialer i andra EES-stater.

Verket för finansiell stabilitet ska besluta att försätta en sparbank i likvidation eller ansöka hos domstol om försättande av sparbanken i konkurs, om villkoren för ställande av sparbanken under resolutionsförvaltning enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag är uppfyllda, men Verket för finansiell stabilitet beslutar att inte ställa sparbanken under resolution, eftersom det i enlighet med 3 punkten i den paragrafen inte anses behövas för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Verket för finansiell stabilitet ska också besluta att försätta en sparbank i likvidation eller ansöka om att den ska försättas i konkurs, om den nämnd som avses i artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 i enlighet med artikel 18.8 i den förordningen inte ställer sparbanken under resolutionsförvaltning. Verket för finansiell stabilitet ska samråda med Finansinspektionen innan den beslutar om försättande i likvidation eller ansöker om försättande i konkurs. Likvidationen börjar när Verket för finansiell stabilitet har fattat sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 51 § 3 mom.,
ändras 9 § 2 mom., 26 § 1 och 5 mom., 27 §, 29 § 1 mom. och 33 § 1 mom., av dem 9 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1205/2014,
fogas till 33 § ett nytt 2 mom. som följer:

9 §

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014), ska 5 kap. 13 § i den lagen tillämpas på insättningsgarantin. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, oberoende av de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 5 kap. 8 § 5 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

26 §

När Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet beslutar om försättande av ett kreditinstitut i likvidation ska de samtidigt utse en eller flera likvidatorer. På likvidatorerna tillämpas i övrigt 23 kap. 9 § i lagen om andelslag. Också Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet kan ansöka om ett sådant förordnande som avses i 23 kap. 9 § 3 mom. i lagen om andelslag, utöver vad som föreskrivs i det momentet.

Likvidatorerna ska för kännedom tillställa Finansinspektionen samt Verket för finansiell stabilitet, om det har beslutat om försättande i likvidation, slutredovisningen och den anmälan som avses i 23 kap. 17 § 1 mom. i lagen om andelslag.

27 §

Registermyndigheten, Finansinspektionen eller Verket för finansiell stabilitet ska när de utser en likvidator ge denne ett intyg över detta. Ett utdrag ur eller en kopia av andelsstämmans protokoll utgör bevis på att stämman har utsett en likvidator.

29 §

Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på ansökan av kreditinstitutet, dess borgenärer eller Verket för finansiell stabilitet, med iakttagande av vad som föreskrivs i konkurslagen (120/2004) och nedan i detta kapitel.

33 §

Behöriga att besluta om försättande av ett kreditinstitut i likvidation är andelsstämman, registermyndigheten, Finansinspektionen, Verket för finansiell stabilitet och en finsk domstol på det sätt som föreskrivs i denna lag och i lagen om andelslag. Behörig att besluta om försättande av ett kreditinstitut i konkurs är en finsk domstol enligt vad som särskilt föreskrivs om detta. Det förfarandet gäller också ett kreditinstituts filialer i andra EES-stater.

Verket för finansiell stabilitet ska besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller ansöka hos domstol om försättande av kreditinstitutet i konkurs, om villkoren för ställande av kreditinstitutet under resolutionsförvaltning enligt 4 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag är uppfyllda, men Verket för finansiell stabilitet beslutar att inte ställa kreditinstitutet under resolution, eftersom det i enlighet med 3 punkten i den paragrafen inte anses behövas för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse. Verket för finansiell stabilitet ska också besluta att försätta ett kreditinstitut i likvidation eller ansöka om att det ska försättas i konkurs, om den nämnd som avses i artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 i enlighet med artikel 18.8 i den förordningen inte ställer kreditinstitutet under resolutionsförvaltning. Verket för finansiell stabilitet ska samråda med Finansinspektionen innan den beslutar om försättande i likvidation eller ansöker om försättande i konkurs. Likvidationen börjar när Verket för finansiell stabilitet har fattat sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 27 § 1 mom. samt
fogas till lagen en ny 39 a § som följer:

5 kap.

Centralinstitutets betalningsskyldighet och medlemskreditinstitutens solidariska ansvar

27 §

Centralinstitutets skyldighet att betala medlemskreditinstituts skulder som förfallit till betalning

En borgenär som inte av ett medlemskreditinstitut har fått betalning för en fordran som förfallit till betalning (huvudskuld) kan kräva betalning av centralinstitutet i samma förmånsrättsordning som av medlemskreditinstitutet när huvudskulden har förfallit till betalning.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

39 a §

Inbördes utlåning och förbud mot insättningar i vissa fall

En andelsbank eller ett andelsbanksaktiebolag som hör till en sammanslutning av inlåningsbanker får inte ta emot insättning eller kredit från en annan andelsbank eller ett annat andelsbanksaktiebolag.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. får en andelsbank och ett andelsbanksaktiebolag förvärva obligationer som emitterats av en annan andelsbank eller ett annat andelsbanksaktiebolag.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas endast på sådana andelsbanker och andelsbanksaktiebolag som är medlemmar i en sammanslutning av inlåningsbanker som inlett sin verksamhet som en sammanslutning av andelsbanker före den 1 juli 2010.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2020.

9.

Lag

om upphävande av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001).

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

10.

Lag

om upphävande av 2 § 3 mom. i lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs i lagen om företagssanering (47/1993) 2 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1211/2014.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

11.

Lag

om ändring av 2 § 7 mom. och 6 § 1 och 4 mom. i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999), 6 § 1 och 4 mom., sådana de lyder, 1 mom. i lag 1513/2001 och 4 mom. i lag 639/2014 och
ändras 2 § 7 mom. som följer:

2 §

Definitioner

Med *inledande av insolvensförfarande* avses inledande av konkurs, företagssanering eller skuldsanering för privatpersoner, beslut om likvidation, stängning eller återkallande av koncession samt andra med dessa jämförbara myndighetsbeslut om inledande av exekution.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

12.

Lag

om ändring av 11 § 3 mom. i lagen om värdepapperskonton

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdepapperskonton (750/2012) 11 § 3 mom. som följer:

11 §

Förvarares konkurs och annan insolvens

Vad som i denna paragraf föreskrivs om förvararens konkurs ska i tillämpliga delar tillämpas vid sådant saneringsförfarande för företag som avses i lagen om företagssanering.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

13.

Lag

om ändring av 3 § 1 mom. 4 punkten i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 1 mom. 4 punkten som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

4) *inledande av insolvensförfarande* påbörjandet av en konkurs eller företagssanering samt andra beslut om att inleda med dessa jämförbar verkställighet som förutsätter ingripande från myndigheternas sida och begränsar gäldenärens bestämmanderätt,

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 2 kap. 25 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (348/2017) 2 kap. 25 § som följer:

2 kap.

En värdepapperscentralers verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet samt centrala motparter

25 §

Avtal för en eventuell insolvens hos den centrala motpartens clearingmedlem

Avtal enligt artikel 48 i EMIR-förordningen om överföring av tillgångar och kontrakt som tillhör kunder hos en central motparts clearingmedlem till en annan clearingmedlem kan verkställas trots konkurs, företagssanering och andra med dessa jämförbara förfaranden som gäller den förstnämnda clearingmedlemmen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 11 § 2 mom. 6 punkten och 26 § 4 mom. i lagen om Finlands Bank

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands Bank (214/1998) 11 § 2 mom. 6 punkten och 26 § 4 mom., av
dem 26 § 4 mom. sådant det lyder i lag 619/2014, som följer:

11 §

Bankfullmäktiges uppgifter

Bankfullmäktige skall i fråga om Finlands Banks förvaltning

6) på framställning av direktionen meddela föreskrifter om skötseln av bankens pensionsansvar,

26 §

Rätt att få och skyldighet att lämna upplysningar

Finlands Bank ska, trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om sekretess, omedelbart underrätta Finansinspektionen och de myndigheter som avses i 71 § 1 mom. 1 och 3 punkten i lagen om Finansinspektionen (878/2008), om Finlands Bank får vetskap om att det i Finland uppkommit en sådan krissituation som avses i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, eller en därmed jämförbar krissituation.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

16.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 4 § 1 och 2 mom., 5 § 1 och 2 mom.,
6 § 1 mom. och 7 § 1 mom.,
av dem 1 kap. 4 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 513/2019, 1 kap. 5 § 1 mom. sådant det
lyder i lag 397/2019 samt 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1069/2017, och
fogas till 2 kap. en ny 3 b § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Bestämmelser som tillämpas på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare

På kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet samt tillhandahåller sidotjänster ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som föreskrivs om värdepappersföretag i 2 kap. 2 och 3 b §, 6 b kap. 2, 5 och 6 §, 7 kap. 2 och 5 §, 6 § 1—3, 5 och 6 mom., 7—9, 12—14 och 16 §, 7 a och 9—11 kap., 13 kap. 1 och 6 §, om det är fråga om att anlita ett anknutet ombud, 15 kap. och 16 kap. 2 § i denna lag samt i 3 kap. 16 § 1 mom., 4 kap. 6 § 2 mom., 5 kap. 12 och 14 § och 6 kap. i lagen om handel med finansiella instrument (1070/2017) samt i 5 kap. 1 § 2 mom., i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet.

På fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om placeringsfonder ska i fråga om dess tjänster tillämpas vad som föreskrivs om värdepappersföretag i 2 kap. 2 och 3 b §, 6 kap. 1 § 2 mom. samt 2 § 1, 2 och 4 mom., 6 b kap. 5 och 6 §, 7 kap. 2, 5, 7—9, 12—14 och 16 §, 9 kap., 10 kap. 1—7 och 15 och 16 § samt 11, 12 och 15 kap. samt i 16 kap. 2 och 3 § i denna lag samt i artikel 26 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument. På AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 2 kap. 2 och 3 b §, 6 kap. 1 § 2 mom. samt 2 § 1, 2 och 4 mom., 6 b kap. 5 och 6 §, 7 kap. 2, 5, 7—9, 12—14 och 16 § samt 9—11 och 15 kap. samt i 16 kap. 2 och 3 § i denna lag samt i artikel 26 i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument föreskrivs om värdepappersföretag.

5 §

Bestämmelser som tillämpas på utländska EES-värdepappersföretag och utländska EES-kreditinstitut

Bestämmelser om utländska EES-värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet samt att i Finland tillhandahålla sidotjänster via filialer och om de krav som ska ställas på sådan verksamhet finns i 13 §, 2 kap. 2 § 1 mom. och 3 b §, 4 kap. 1 § 1—3 och 6 mom., 7 kap. 2 § 6 mom. samt 7, 15 och 16 §, 7 a kap. 5 §, 10 kap. 1—9, 11—14 och 16 §, 11 kap. 18, 19 och 22—25 §, 12 kap. 3 a och 4 §, 14 och 15 kap. samt i 16 kap. 2 och 3 §.

På utländska EES-kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet samt via filialer tillhandahåller sidotjänster i Finland ska i fråga om tjänsterna och verksamheten tillämpas 13 §, 2 kap. 2 § 1 mom. och 3 b §, 4 kap. 1 § 4—6 mom., 7 kap. 2 § 6 mom. samt 7, 15 och 16 §, 7 a kap. 5 §, 10 kap. 1—9, 11—14 och 16 § samt 11 kap. 18, 19 och 22—25 §, 12 kap. 4 §, 14 och 15 kap. samt 16 kap. 2 och 3 §.

6 §

Bestämmelser som tillämpas på utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare

På sådana utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland samt på sådana EES-baserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som via en filial tillhandahåller investeringstjänster i Finland ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 2 kap. 2 och 3 b §, 7 kap. 2 § 6 mom. och 15 och 16 §, 7 a kap. 5 §, 10 kap. 1—9, 11—14 och 16 § samt i 11 kap. 18, 19 och 22—25 § i denna lag föreskrivs om utländska EES-värdepappersföretag och vad som i 15 kap. föreskrivs om utländska värdepappersföretag samt vad som föreskrivs i 16 kap. 2 § i denna lag.

7 §

Bestämmelser som tillämpas på tredjelandsföretag

På tredjelandsföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller bedriver investeringsverksamhet i Finland via filialer ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 2 kap. 2 och 3 b §, 5 kap. 7 kap. 2, 4, 5, 7, 9, 15 och 16 §, 7 a kap., 9 kap., 10 kap. 1—8 §, 9 § 1 och 2 mom., 11—13, 15 och 16 §, 11 kap. 20—25 §, 12 kap. 4 §, 14 och 15 kap. samt i 16 kap. 2 och 3 § i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag och tredjelandsföretag, vad som i 5 kap. i lagen om handel med finansiella instrument föreskrivs om värdepappersföretag och tredjelandsföretag samt vad som i 7 kap. 6 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut. I artiklarna 3—26 och avdelning VII i EU:s förordning om marknader för finansiella instrument föreskrivs dessutom om de krav som ställs på tredjelandsföretags verksamhet.

2 kap.

Rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller bedriva investeringsverksamhet

3 b §

Försäljning av kvalificerade skulder till icke-professionella kunder

Om sådana kvalificerade skulder säljs till icke-professionella kunder som uppfyller kraven i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72a.1 b, och i artikel 72b.3—72b.5 i den förordningen, ska det nominella värdet av sådana skulder vara minst 50000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av 4 och 5 § i lagen om förvaltningsavgift till Verket för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltningsavgift till Verket för finansiell stabilitet (1197/2014) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., av dem 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1175/2016, som följer:

4 §

Proportionell förvaltningsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell förvaltningsavgift och avgiftens belopp i procent av avgiftsgrunden samt vilka som är avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgiftsbelopp i procent av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0008
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0008
filial till ett utländskt EES-kreditinstitut, kategori A	omslutning av den kalkymässiga balansräkningen	0,0002
filial till ett utländskt EES-kreditinstitut, kategori B	omslutning av den kalkymässiga balansräkningen	0,0006
filial till ett tredjelands kreditinstitut	omslutning av den kalkymässiga balansräkningen	0,0006
värdepappersföretag som avses i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag	omsättning	0,03
tredjeländers värdepappersföretag som avses i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag	omsättning	0,03

5 §

Grundavgift

Grundavgiftens belopp i euro samt vilka som är avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	1 000
sparbank enligt 1 § i sparbankslagen	1 000
andelsbank eller kreditinstitut i andelslagsform enligt 1 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	1 000
annat kreditinstitut	1 000
centralinstitut för en sammanslutning av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	1 000
holdingföretag för ett kreditinstitut	1 000
filial till ett utländskt EES-kreditinstitut, kategori A	1 000
filial till ett utländskt EES-kreditinstitut, kategori B	1 000
filial till ett tredjelands kreditinstitut	1 000
värdepappersföretag som avses i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag	1 000
tredjeländers värdepappersföretag som avses i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag	1 000
värdepapperscentral	25 000

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 20xx

Statsminister

Sanna Marin

..minister Förnamn Efternamn

Valitse kohde.Click or tap here to enter text.